SIDE BY SIDE STUDY FORMAT

The Hidden Words of Bahá'u'lláh

کلمات مکنونه

AUTHOR	TRANSLATOR	PARAGRAPHS	SOURCE
Bahá'u'lláh	Shoghi Effendi	160	Arabic & Persian

Seventy-one Arabic and eighty-two Persian aphorisms revealed around 1858 while walking along the banks of the Tigris in Baghdad. Originally designated the "Hidden Book of Fáṭimih," Shoghi Effendi described it as a marvelous collection of gem-like utterances occupying a position of unsurpassed preeminence among the ethical writings of the Faith.

ctai.info
COMMITTEE TRANSLATION AI

الكلمات المكنونة العربيّة

Part One: From the Arabic

71 PASSAGES

﴿ هُوَ البَهِيُّ الأَبْهى ﴾

هَذَا مَا نُزِّلَ مِنْ جَبَرُوتِ العِزَّةِ بِلِسانِ القُدْرَةِ وَالْقُوَّةِ عَلَى النَّبِيِّينَ مِنْ قَبْلُ.

وَإِنَّا أَخَذْنَا جَوَاهِرَهُ وَأَقْمَصْنَاهُ قَمِيصَ الاخْتِصارِ فَضْلاً عَلَى الأَحْبَارِ لِيُوفُوا بِعَهْدِ اللهِ وَيُؤَدُّوا أَمانَاتِهِ فِي أَنْفُسِهِمْ وَلِيَكُونُنَّ بِجَوْهَرِ التُّقَى فِي أَرْضِ الرُّوحِ مِنَ الفائِزِينَ.

﴿ HE IS THE GLORY OF GLORIES ﴾

This is that which hath descended from the realm of glory, uttered by the tongue of power and might, and revealed unto the Prophets of old.

We have taken the inner essence thereof and clothed it in the garment of brevity, as a token of grace unto the righteous, that they may stand faithful unto the Covenant of God, may fulfill in their lives His trust, and in the realm of spirit obtain the gem of Divine virtue.

---

a1

﴿ يَا ابْنَ الرُّوْحِ ﴾

فِي أَوَّلِ القَوْلِ

O SON OF SPIRIT!

My first counsel is this:

امْلِكْ قَلْبًا جَيِّدًا حَسَنًا مُنيرًا لِتَمْلِكَ مُلْكًا دائِمًا باقِيًا أَزَلًا قَدِيمًا.	Possess a pure, kindly and radiant heart, that thine may be a sovereignty ancient, imperishable and everlasting.
a2 ﴿ يَا ابْنَ الرُّوحِ	O SON OF SPIRIT!
﴿ أَحَبُّ الأَشْيَاءِ عِنْدِي الإِنْصافُ.	The best beloved of all things in My sight is Justice;
لَا تَرْغَبْ عَنْهُ إِنْ تَكُنْ إِلَيَّ راغِبًا وَلَا تَغْفَلْ مِنْهُ لِتَكُونَ لِي أَمِينًا	turn not away therefrom if thou desirest Me, and neglect it not that I may confide in thee.
وَأَنْتَ تُوَفَّقُ بِذلِكَ أَنْ تُشَاهِدَ الأَشْياءَ بِعَيْنِكَ لا بِعَيْنِ العِبادِ وَتَعْرِفَها بِمَعْرِفَتِكَ لا بِمَعْرِفَةِ أَحَدٍ	By its aid thou shalt see with thine own eyes and not through the eyes of others, and shalt know of thine own knowledge and not through the knowledge of thy neighbor.
فِي البِلادِ. فَكِّرْ فِي ذلِكَ كَيْفَ	Ponder this in thy heart;
يَنْبَغِي أَنْ تَكُونَ.	how it behooveth thee to be.
ذلِكَ مِنْ عَطِيَّتِي عَلَيْكَ وَعِنايَتِي لَكَ	Verily justice is My gift to thee and the sign of My loving-kindness.
فَاجْعَلْهُ أَمامَ عَيْنَيْكَ.	Set it then before thine eyes.
a3 ﴿ يَا ابْنَ الإِنْسانِ	O SON OF MAN!
﴿ كُنْتُ فِي قِدَمِ ذاتِي وَأَزَلِيَّةِ كَيْنُونَتِي؛ عَرَفْتُ حُبِّي فِيكَ	Veiled in My immemorial being and in the ancient eternity of My essence, I knew My love for thee;
خَلَقْتُكَ، وَأَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مِثالِي وَأَظْهَرْتُ لَكَ جَمالِي.	therefore I created thee, have engraved on thee Mine image and revealed to thee My beauty.
a4 ﴿ يَا ابْنَ الإِنْسانِ	O SON OF MAN!

﴿ أَحْبَبْتُ خَلْقَكَ فَخَلَقْتُكَ،	I loved thy creation, hence I created thee.
فَأَحْبِبْنِي كَيْ أَذْكُرَكَ، وَفِي رُوحِ الْحَياةِ أُثَبِّتُكَ.	Wherefore, do thou love Me, that I may name thy name and fill thy soul with the spirit of life.

a5

﴿ يَا ابْنَ الوُجُودِ	O SON OF BEING!
﴿ أَحْبِبْنِي لِأُحِبَّكَ.	Love Me, that I may love thee.
إِنْ لَمْ تُحِبَّنِي لَنْ أُحِبَّكَ أَبَدًا	If thou lovest Me not, My love can in no wise reach thee.
فَاعْرِفْ يا عَبْدُ.	Know this, O servant.

a6

﴿ يَا ابْنَ الوُجودِ	O SON OF BEING!
﴿ رِضْوانُكَ حُبِّي	Thy Paradise is My love;
وَجَنَّتُكَ وَصْلِي	thy heavenly home, reunion with Me.
فَادْخُلْ فِيها وَلا تَصْبِرْ.	Enter therein and tarry not.
هذَا ما قُدِّرَ لَكَ فِي مَلَكُوتِنا الأَعْلَى وَجَبَرُوتِنَا الأَسْنى.	This is that which hath been destined for thee in Our kingdom above and Our exalted dominion.

a7

﴿ يَا ابْنَ البَشَرِ	O SON OF MAN!
﴿ إِنْ تُحِبَّ نَفْسي فَأَعْرِضْ عَنْ نَفْسِكَ،	If thou lovest Me, turn away from thyself;
وَإِنْ تُرِدْ رِضائِي فَأَغْمِضْ عَنْ رِضائِكَ،	and if thou seekest My pleasure, regard not thine own;
لِتَكُونَ فِيَّ فانِيًا وَأَكُونَ فِيْكَ باقِيًا.	that thou mayest die in Me and I may eternally live in thee.

a8

﴿ يَا ابْنَ الرُّوحِ

﴿ ما قُدِّرَ لَكَ الرَّاحَةُ إِلاَّ بِإِعْراضِكَ عَنْ نَفْسِكَ وَإِقْبالِكَ بِنَفْسي،

لأَنَّهُ يَنْبَغي أَنْ يَكُونَ افْتِخارُكَ بِاسْمِي لَا بِاسْمِكَ،

وَاتِّكالُكَ عَلى وَجْهِي لا عَلَى وَجْهِكَ لأَنِّي وَحْدِي أُحِبُّ أَنْ أَكُونَ مَحْبوباً فَوْقَ كُلِّ شَيْءٍ.

O SON OF SPIRIT!

There is no peace for thee save by renouncing thyself and turning unto Me;

for it behooveth thee to glory in My name, not in thine own;

to put thy trust in Me and not in thyself, since I desire to be loved alone and above all that is.

---

a9

﴿ يَا ابْنَ الوُجُودِ

﴿ حُبِّي حِصْني

مَنْ دَخَلَ فِيهِ نَجا وَأَمِنَ وَمَنْ أَعْرَضَ غَوَى وَهَلَكَ.

O SON OF BEING!

My love is My stronghold;

he that entereth therein is safe and secure, and he that turneth away shall surely stray and perish.

---

a10

﴿ يَا ابْنَ الْبَيَانِ

﴿ حِصْنِي أَنْتَ فَادْخُلْ فِيهِ لِتَكُونَ سالِمًا.

حُبّي فِيْكَ فَاعْرِفْهُ مِنْكَ لِتَجِدَني قَرِيبًا.

O SON OF UTTERANCE!

Thou art My stronghold; enter therein that thou mayest abide in safety.

My love is in thee, know it, that thou mayest find Me near unto thee.

---

a11

﴿ يَا ابْنَ الوُجُودِ

﴿ مِشْكاتِي أَنْتَ وَمِصْباحِي فِيْكَ؛

فَاسْتَنِرْ بِهِ وَلا تَفْحَصْ عَنْ غَيْرِي،

لأَنِّي خَلَقْتُكَ غَنِيًّا وَجَعَلْتُ النِّعْمَةَ عَلَيْكَ بالِغَةً.

O SON OF BEING!

Thou art My lamp and My light is in thee.

Get thou from it thy radiance and seek none other than Me.

For I have created thee rich and have bountifully shed My favor upon thee.

---

a12

﴿ يَا ابْنَ الوُجُودِ

O SON OF BEING!

۞ صَنَعْتُكَ بِأَيادِي الْقُوَّةِ وَخَلَقْتُكَ بِأَنامِلِ الْقُدْرَةِ، وَأَوْدَعْتُ	With the hands of power I made thee and with the fingers of strength I created thee;
فِيْكَ جَوْهَرَ نُوري	and within thee have I placed the essence of My light.
فَاسْتَغْنِ بِهِ عَنْ كُلِّ شَيءٍ، لأَنَّ صُنْعي كامِلٌ وَحُكْمي نافِذٌ	Be thou content with it and seek naught else, for My work is perfect and My command is binding.
لا تَشُكَّ فِيهِ وَلَا تَكُنْ فِيهِ مُرِيبًا.	Question it not, nor have a doubt thereof.

a13

۞ يَا ابْنَ الرُّوحِ	O SON OF SPIRIT!
۞ خَلَقْتُكَ غَنِيًّا كَيْفَ تَفْتَقِرُ،	I created thee rich, why dost thou bring thyself down to poverty?
وَصَنَعْتُكَ عَزِيزًا بِمَ تَسْتَذِلُّ،	Noble I made thee, wherewith dost thou abase thyself?
وَمِنْ جَوْهَرِ العِلْمِ أَظْهَرْتُكَ لِمَ تَسْتَعْلِمُ عَنْ دُونِي،	Out of the essence of knowledge I gave thee being, why seekest thou enlightenment from anyone beside Me?
وَمِنْ طينِ الْحُبِّ عَجَنْتُكَ كَيْفَ تَشْتَغِلُ بِغَيْرِي؛	Out of the clay of love I molded thee, how dost thou busy thyself with another?
فَأَرْجِعِ الْبَصَرَ إِلَيْكَ لِتَجِدَني فِيكَ قائِمًا قادِرًا مُقْتَدِرًا قَيُّومًا.	Turn thy sight unto thyself, that thou mayest find Me standing within thee, mighty, powerful and self-subsisting.

a14

۞ يَا ابْنَ الإِنْسانِ	O SON OF MAN!
۞ أَنْتَ مُلْكِي وَمُلْكِي لا يَفْنى	Thou art My dominion and My dominion perisheth not;
كَيْفَ تَخافُ مِنْ فَنائِكَ،	wherefore fearest thou thy perishing?
وَأَنْتَ نُوري وَنُوري لا يُطْفى	Thou art My light and My light shall never be extinguished;

كَيْفَ تَضْطَرِبُ مِنْ إِطْفائِكَ،	why dost thou dread extinction?
وَأَنْتَ بَهائِي وَبَهائِي لا يُغْشى،	Thou art My glory and My glory fadeth not;
وَأَنْتَ قَمِيصي وَقَميصِي لَا يَبْلَى،	thou art My robe and My robe shall never be outworn.
فَاسْتَرِح فِي حُبِّكَ إِيَّايَ لِكَيْ تَجِدَنِي فِي الأُفُقِ الأَعْلى.	Abide then in thy love for Me, that thou mayest find Me in the realm of glory.

a15

﴿ يَا ابْنَ البَيان	O SON OF UTTERANCE!
﴿ وَجِّهْ بِوَجْهِي وَأَعْرِضْ عَنْ غَيْرِي،	Turn thy face unto Mine and renounce all save Me;
لأَنَّ سُلْطانِي باقٍ لا يَزُولُ أَبَدًا وَمُلكِي دائِمٌ	for My sovereignty endureth and My dominion perisheth not.
لا يَحُولُ أَبَدًا. وَإِنْ تَطْلُبْ سِوائِي لَنْ تَجِدَ لَوْ تَفْحَصُ فِي الوُجُودِ سَرْمَدًا أَزَلاً.	If thou seekest another than Me, yea, if thou searchest the universe for evermore, thy quest will be in vain.

a16

﴿ يَا ابْنَ النُّورِ	O SON OF LIGHT!
﴿ انْسَ دُونِي وَآنِسْ بِرُوحِي،	Forget all save Me and commune with My spirit.
هذا مِنْ جَوْهَرِ أَمْرِي فَأَقْبِلْ إِلَيْهِ.	This is of the essence of My command, therefore turn unto it.

a17

﴿ يَا ابْنَ الإِنْسانِ	O SON OF MAN!
﴿ اكْفِ بِنَفْسِي عَنْ دُونِي وَلَا تَطْلُبْ مُعِينًا	Be thou content with Me and seek no other helper.
سِوائِي، لأَنَّ ما دُونِي لَنْ يَكْفِيَكَ أَبَدًا.	For none but Me can ever suffice thee.

a18

﴿ يَا ابْنَ الرُّوحِ	O SON OF SPIRIT!

﴿ لَا تَطْلُبْ مِنِّي مَا لَا نُحِبُّهُ لِنَفْسِكَ، ثُمَّ ارْضَ بِما قَضَيْنَا لِوَجْهِكَ، لِأَنَّ مَا يَنْفَعُكَ هَذَا إِنْ تَكُنْ بِهِ راضِيًا.	Ask not of Me that which We desire not for thee, then be content with what We have ordained for thy sake, for this is that which profiteth thee, if therewith thou dost content thyself.
a19 ﴿ يَا ابْنَ المَنْظَرِ الأَعْلى ﴾	O SON OF THE WONDROUS VISION!
أَوْدَعْتُ فِيكَ رُوحًا مِنِّي لِتَكُونَ حَبِيبًا لِي؛	I have breathed within thee a breath of My own Spirit, that thou mayest be My lover.
لِمَ تَرَكْتَنِي وَطَلَبْتَ مَحْبُوبًا سِوائِي.	Why hast thou forsaken Me and sought a beloved other than Me?
a20 ﴿ يَا ابْنَ الرُّوحِ	O SON OF SPIRIT!
﴿ حَقِّي عَلَيْكَ كَبِيرٌ لا يُنْسَى،	My claim on thee is great, it cannot be forgotten.
وَفَضْلِي بِكَ عَظِيمٌ لا يُغْشى،	My grace to thee is plenteous, it cannot be veiled.
وَحُبِّي فِيكَ مَوْجُودٌ لا يُغَطَّى،	My love has made in thee its home, it cannot be concealed.
وَنُوري لَكَ مَشْهُودٌ لا يَخْفى.	My light is manifest to thee, it cannot be obscured.
a21 ﴿ يَا ابْنَ البَشَرِ	O SON OF MAN!
﴿ قَدَّرْتُ لَكَ مِنَ الشَّجَرِ الأَبْهَى الْفَواكِهَ الأَصْفى، كَيْفَ أَعْرَضْتَ عَنْهُ وَرَضِيتَ بِالَّذِي هُوَ أَدْنَى،	Upon the tree of effulgent glory I have hung for thee the choicest fruits, wherefore hast thou turned away and contented thyself with that which is less good?
فارْجِعْ إِلَى مَا هُوَ خَيْرٌ لَكَ فِي الأُفُقِ الأَعْلَى.	Return then unto that which is better for thee in the realm on high.
a22 ﴿ يَا ابْنَ الرُّوحِ	O SON OF SPIRIT!
﴿ خَلَقْتُكَ عَالِيًا، جَعَلْتَ نَفْسَكَ دانِيَةً؛	Noble have I created thee, yet thou hast abased thyself.

فَاصْعَدْ إِلى ما خُلِقْتَ لَهُ.

Rise then unto that for which thou wast created.

---

a23

يَا ابْنَ العَماءِ

O SON OF THE SUPREME!

أَدْعُوكَ إِلَى الْبَقَاءِ وَأَنْتَ تَبْتَغِي الْفَنَاءَ،

To the eternal I call thee, yet thou dost seek that which perisheth.

بِمَ أَعْرَضْتَ عَمَّا نُحِبُّ وَأَقْبَلْتَ إِلَى مَا تُحِبُّ.

What hath made thee turn away from Our desire and seek thine own?

---

a24

يَا ابْنَ الإِنْسانِ

O SON OF MAN!

لَا تَتَعَدَّ عَنْ حَدِّكَ وَلا تَدَّعِ مَا لَا يَنْبَغِي لِنَفْسِكَ،

Transgress not thy limits, nor claim that which beseemeth thee not.

اسْجُدْ لِطَلْعَةِ رَبِّكَ ذِي الْقُدْرَةِ وَالإِقْتِدَارِ.

Prostrate thyself before the countenance of thy God, the Lord of might and power.

---

a25

يَا ابْنَ الرُّوحِ

O SON OF SPIRIT!

لَا تَفْتَخِرْ عَلَى الْمِسْكِينِ بِافْتِخَارِ نَفْسِكَ، لِأَنِّي أَمْشِي قُدَّامَهُ وَأَرَاكَ فِي سُوءِ حَالِكَ وَأَلْعَنُ عَلَيْكَ إِلَى الأَبَدِ.

Vaunt not thyself over the poor, for I lead him on his way and behold thee in thy evil plight and confound thee for evermore.

---

a26

يَا ابْنَ الوُجُودِ

O SON OF BEING!

كَيْفَ نَسِيتَ عُيوبَ نَفْسِكَ وَاشْتَغَلْتَ بِعُيُوبِ عِبادِي.

How couldst thou forget thine own faults and busy thyself with the faults of others?

مَنْ كانَ عَلى ذلِكَ فَعَلَيْهِ لَعْنَةٌ مِنِّي.

Whoso doeth this is accursed of Me.

---

a27

يَا ابْنَ الإِنْسانِ

O SON OF MAN!

لَا تَنَفَّسْ بِخَطَأِ أَحَدٍ مَا دُمْتَ خاطِئًا،

Breathe not the sins of others so long as thou art thyself a sinner.

وَإِنْ تَفْعَلْ بِغَيْرِ ذَلِكَ مَلْعُونٌ أَنْتَ، وَأَنَا شاهِدٌ بِذَلِكَ.	Shouldst thou transgress this command, accursed wouldst thou be, and to this I bear witness.
a28	
﴿ يَا ابْنَ الرُّوحِ	O SON OF SPIRIT!
﴿ أَيْقِنْ بِأَنَّ	Know thou of a truth:
الَّذي يَأْمُرُ النَّاسَ بِالْعَدْلِ وَيَرْتَكِبُ الْفَحْشَاءَ فِي نَفْسِهِ، إِنَّهُ لَيْسَ مِنِّي وَلَوْ كَانَ عَلَى اسْمِي.	He that biddeth men be just and himself committeth iniquity is not of Me, even though he bear My name.
a29	
﴿ يَا ابْنَ الوُجُودِ	O SON OF BEING!
﴿ لَا تَنْسِبْ إِلَى نَفْسٍ مَا لَا تُحِبُّهُ لِنَفْسِكَ، وَلَا تَقُلْ مَا لَا تَفْعَل.	Ascribe not to any soul that which thou wouldst not have ascribed to thee, and say not that which thou doest not.
هَذَا أَمْرِي عَلَيْكَ فَاعْمَلْ بِهِ.	This is My command unto thee, do thou observe it.
a30	
﴿ يَا ابْنَ الإِنْسانِ	O SON OF MAN!
﴿ لَا تَحْرِمْ وَجْهَ عَبْدِي إِذَا سَأَلَكَ فِي شَيْءٍ؛ لأَنَّ وَجْهَهُ وَجْهِي	Deny not My servant should he ask anything from thee, for his face is My face;
فَاخْجَلْ مِنِّي.	be then abashed before Me.
a31	
﴿ يَا ابْنَ الوُجُودِ	O SON OF BEING!
﴿ حاسِبْ نَفْسَكَ فِي كُلِّ يَوْمٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُحَاسَبَ،	Bring thyself to account each day ere thou art summoned to a reckoning;
لأَنَّ الْمَوْتَ يَأْتِيكَ بَغْتَةً وَتَقُومُ عَلَى الْحِسابِ فِي نَفْسِكَ.	for death, unheralded, shall come upon thee and thou shalt be called to give account for thy deeds.

a32

۞ يَا ابْنَ العَماءِ	O SON OF THE SUPREME!
۞ جَعَلْتُ لَكَ الْمَوْتَ بِشَارَةً،	I have made death a messenger of joy to thee.
كَيْفَ تَحْزَنُ مِنْهُ.	Wherefore dost thou grieve?
وَجَعَلْتُ النُّورَ لَكَ ضِياءً،	I made the light to shed on thee its splendor.
كَيْفَ تَحْتَجِبُ عَنْهُ.	Why dost thou veil thyself therefrom?

a33

۞ يَا ابْنَ الرُّوحِ	O SON OF SPIRIT!
۞ بِبِشارَةِ النُّورِ أُبَشِّرُكَ	With the joyful tidings of light I hail thee:
فَاسْتَبْشِرْ بِهِ، وَإِلى مَقَرِّ القُدْسِ أَدْعُوكَ	rejoice! To the court of holiness I summon thee;
تَحَصَّنْ فِيهِ، لِتَسْتَرِيحَ إِلَى أَبَدِ الأَبَدِ.	abide therein that thou mayest live in peace for evermore.

a34

۞ يَا ابْنَ الرُّوحِ	O SON OF SPIRIT!
۞ رُوحُ القُدْسِ يُبَشِّرُكَ بِالأُنْسِ،	The spirit of holiness beareth unto thee the joyful tidings of reunion;
كَيْفَ تَحْزَنُ.	wherefore dost thou grieve?
وَرُوحُ الأَمْرِ يُؤَيِّدُكَ عَلَى الأَمْرِ،	The spirit of power confirmeth thee in His cause;
كَيْفَ تَحْتَجِبُ.	why dost thou veil thyself?
وَنُورُ الوَجْهِ يَمْشِي قُدَّامَكَ،	The light of His countenance doth lead thee;
كَيْفَ تَضِلُّ.	how canst thou go astray?

a35

يَا ابْنَ الإِنْسانِ

لَا تَحْزَنْ إِلاّ فِي بُعْدِكَ عَنَّا،

وَلا تَفْرَحْ إِلاّ فِي قُرْبِكَ بِنا وَالرُّجُوعِ إِلَيْنا.

O SON OF MAN!

Sorrow not save that thou art far from Us.

Rejoice not save that thou art drawing near and returning unto Us.

---

a36

يَا ابْنَ الإِنْسانِ

افْرَحْ بِسُرُورِ قَلْبِكَ، لِتَكُونَ قابِلاً لِلِقائِي وَمِرآةً لِجَمالِي.

O SON OF MAN!

Rejoice in the gladness of thine heart, that thou mayest be worthy to meet Me and to mirror forth My beauty.

---

a37

يَا ابْنَ الإِنْسانِ

لَا تُعَرِّ نَفْسَكَ عَنْ جَمِيلِ رِدائِي وَلَا تَحْرِمْ نَصِيبَكَ مِنْ بَدِيعِ حِياضِي؛ لِئَلَّا يَأْخُذَكَ الظَّمَأُ فِي سَرْمَدِيَّةِ ذاتِي.

O SON OF MAN!

Divest not thyself of My beauteous robe, and forfeit not thy portion from My wondrous fountain, lest thou shouldst thirst for evermore.

---

a38

يَا ابْنَ الوُجُودِ

اعْمَلْ حُدُودِي حُبًّا لِي، ثُمَّ انْهِ نَفْسَكَ عَمّا تَهْوى طَلَبًا لِرِضائِي.

O SON OF BEING!

Walk in My statutes for love of Me and deny thyself that which thou desirest if thou seekest My pleasure.

---

a39

يَا ابْنَ الإِنْسانِ

لا تَتْرُكْ أَوامِرِي حُبًّا لِجَمالِي، وَلا تَنْسَ وَصَايَايَ ابْتِغاءً لِرِضائِي.

O SON OF MAN!

Neglect not My commandments if thou lovest My beauty, and forget not My counsels if thou wouldst attain My good pleasure.

---

a40

يَا ابْنَ الإِنْسانِ

O SON OF MAN!

۞ ارْكُضْ فِي بَرِّ الْعَماءِ ثُمَّ أَسْرِعْ فِي مَيْدانِ السَّماءِ. لَنْ تَجِدَ الرَّاحَةَ إِلاَّ بِالخُضُوعِ لأَمْرِنا وَالتَّواضُعِ لِوَجْهِنا.

Wert thou to speed through the immensity of space and traverse the expanse of heaven, yet thou wouldst find no rest save in submission to Our command and humbleness before Our Face.

---

a41

۞ يَا ابْنَ الإِنْسانِ

۞ عَظِّمْ أَمْرِي لأُظْهِرَ عَلَيْكَ مِنْ أَسْرارِ العِظَمِ، وَأُشْرِقَ عَلَيْكَ بِأَنْوارِ الْقِدَمِ.

O SON OF MAN!

Magnify My cause that I may reveal unto thee the mysteries of My greatness and shine upon thee with the light of eternity.

---

a42

۞ يَا ابْنَ الإِنْسانِ

۞ كُنْ لِي خاضِعًا لأَكُونَ لَكَ مُتَواضِعًا،

وَكُنْ لأَمْرِي ناصِرًا لِتَكُونَ فِي المُلْكِ مَنْصُورًا.

O SON OF MAN!

Humble thyself before Me, that I may graciously visit thee.

Arise for the triumph of My cause, that while yet on earth thou mayest obtain the victory.

---

a43

۞ يَا ابْنَ الوُجُودِ

۞ اذْكُرْنِي فِي أَرْضِي لأَذْكُرَكَ فِي سَمائِي؛ لِتَقَرَّ بِهِ عَيْنُكَ وَتَقَرَّ بِهِ عَيْنِي.

O SON OF BEING!

Make mention of Me on My earth, that in My heaven I may remember thee, thus shall Mine eyes and thine be solaced.

---

a44

۞ يَا ابْنَ العَرْشِ

۞ سَمْعُكَ سَمْعِي فَاسْمَعْ

بِهِ، وَبَصَرُكَ بَصَرِي فَأَبْصِرْ بِهِ؛ لِتَشْهَدَ فِي سِرِّكَ لِي تَقْدِيسًا عَلِيًّا، لأَشْهَدَ لَكَ فِي نَفْسِي مَقامًا رَفِيعًا.

O SON OF THE THRONE!

Thy hearing is My hearing, hear thou therewith.

Thy sight is My sight, do thou see therewith, that in thine inmost soul thou mayest testify unto My exalted sanctity, and I within Myself may bear witness unto an exalted station for thee.

---

a45

۞ يَا ابْنَ الوُجُودِ

O SON OF BEING!

﴿ اسْتَشْهِدْ فِي سَبِيلِي رَاضِيًا عَنّي وَشاكِرًا لِقَضائِي، لِتَسْتَرِيحَ مَعِي فِي قِبابِ العَظَمَةِ خَلْفَ سُرادِقِ الْعِزَّةِ.	Seek a martyr's death in My path, content with My pleasure and thankful for that which I ordain, that thou mayest repose with Me beneath the canopy of majesty behind the tabernacle of glory.
a46 ﴿ يَا ابْنَ الإِنْسانِ ﴾	O SON OF MAN!
فَكِّرْ فِي أَمْرِكَ وَتَدَبَّرْ	Ponder and reflect.
فِي فِعْلِكَ. أَتُحِبُّ أَنْ تَمُوتَ عَلَى الْفِراشِ أَوْ تُسْتَشْهَدَ فِي سَبِيلِي عَلَى التُّرابِ، وَتَكُونَ مَطْلِعَ أَمْرِي وَمَظْهَرَ نُوري فِي أَعْلَى الْفِرْدَوْسِ،	Is it thy wish to die upon thy bed, or to shed thy life-blood on the dust, a martyr in My path, and so become the manifestation of My command and the revealer of My light in the highest paradise?
فَأَنْصِفْ يا عَبْدُ.	Judge thou aright, O servant!
a47 ﴿ يَا ابْنَ الإِنْسانِ	O SON OF MAN!
﴿ وَجَمالِي	By My beauty!
تَخَضُّبُ شَعْرِكَ مِنْ دَمِكَ لَكانَ أَكْبَرَ عِنْدي عَنْ خَلْقِ الكَوْنَيْنِ وَضِياءِ الثَّقَلَيْنِ،	To tinge thy hair with thy blood is greater in My sight than the creation of the universe and the light of both worlds.
فَاجْهَد فِيهِ يا عَبْدُ.	Strive then to attain this, O servant!
a48 ﴿ يَا ابْنَ الإِنْسانِ	O SON OF MAN!
﴿ لِكُلِّ شَيْءٍ عَلامَةٌ؛	For everything there is a sign.
وَعَلامَةُ الْحُبِّ الصَّبْرُ فِي قَضائِي وَالاصْطِبارُ فِي بَلائِي.	The sign of love is fortitude under My decree and patience under My trials.
a49 ﴿ يَا ابْنَ الإِنْسانِ	O SON OF MAN!

﴿ الْمُحِبُّ الصَّادِقُ يَرْجُو الْبَلاءَ كَرَجاءِ الْعاصِي إِلَى الْمَغْفِرَةِ وَالْمُذْنِبِ إِلَى الرَّحْمَةِ.	The true lover yearneth for tribulation even as doth the rebel for forgiveness and the sinful for mercy.
a50 ﴿ يَا ابْنَ الإِنْسَانِ	O SON OF MAN!
﴿ إِنْ لَا يُصيبُكَ البَلاءُ فِي سَبِيْلِي كَيْفَ تَسْلُكُ سُبُلَ الرَّاضِينَ فِي رِضائِي،	If adversity befall thee not in My path, how canst thou walk in the ways of them that are content with My pleasure?
وَإِنْ لَا تَمَسُّكَ المَشَقَّةُ شَوْقًا لِلِقائِي كَيْفَ يُصِيبُكَ النُّورُ حُبّاً لِجَمالِي.	If trials afflict thee not in thy longing to meet Me, how wilt thou attain the light in thy love for My beauty?
a51 ﴿ يَا ابْنَ الإِنْسَانِ	O SON OF MAN!
﴿ بَلائِي عِنايَتِي، ظاهِرُهُ نارٌ وَنِقْمَةٌ وَباطِنُهُ نُورٌ وَرَحْمَةٌ.	My calamity is My providence, outwardly it is fire and vengeance, but inwardly it is light and mercy.
فاسْتَبِقْ إِلَيْهِ لِتَكُونَ نُورًا أَزَلِيًّا وَرُوحًا	Hasten thereunto that thou mayest become an eternal light and an immortal spirit.
قِدَمِيًّا، وَهُوَ أَمْرِي فَاعْرِفْهُ.	This is My command unto thee, do thou observe it.
a52 ﴿ يَا ابْنَ البَشَرِ	O SON OF MAN!
﴿ إِنْ أَصَابَتْكَ نِعْمَةٌ لَا تَفْرَحْ بِها، وَإِنْ تَمَسَّكَ ذِلَّةٌ لا تَحْزَنْ مِنْهَا، لأَنَّ كِلْتَيْهِما تَزُولانِ فِي حِين وَتَبِيدانِ فِي وَقْتٍ.	Should prosperity befall thee, rejoice not, and should abasement come upon thee, grieve not, for both shall pass away and be no more.
a53 ﴿ يَا ابْنَ الوُجُودِ	O SON OF BEING!
﴿ إِنْ يَمَسَّكَ الفَقْرُ لَا تَحْزَنْ،	If poverty overtake thee, be not sad;

لأَنَّ سُلْطانَ الغِنى يَنْزِلُ عَلَيْكَ فِي مَدَى الأَيَّامِ.

for in time the Lord of wealth shall visit thee.

وَمِنَ الذِّلَّةِ لَا تَخَفْ، لِأَنَّ الْعِزَّةَ تُصِيبُكَ فِي مَدَى الزَّمانِ.

Fear not abasement, for glory shall one day rest on thee.

---

a54

﴿ يَا ابْنَ الوُجُودِ

O SON OF BEING!

﴿ إِنْ تُحِبَّ هَذِهِ الدَّوْلَةَ الباقِيَةَ الأَبَدِيَّةَ وَهذِهِ الْحَياةَ الْقِدَمِيَّةَ الأَزَلِيَّةَ، فَاتْرُكْ هذِهِ الدَّوْلَةَ الْفانِيَةَ الزَّائِلَةَ.

If thine heart be set upon this eternal, imperishable dominion, and this ancient, everlasting life, forsake this mortal and fleeting sovereignty.

---

a55

﴿ يَا ابْنَ الوُجُودِ

O SON OF BEING!

﴿ لَا تَشْتَغِل بِالدُّنْيا؛ لِأَنَّ بِالنَّارِ نَمْتَحِنُ الذَّهَبَ، وَبِالذَّهَبِ نَمْتَحِنُ العِبادَ.

Busy not thyself with this world, for with fire We test the gold, and with gold We test Our servants.

---

a56

﴿ يَا ابْنَ الإِنْسانِ

O SON OF MAN!

﴿ أَنْتَ تُرِيدُ الذَّهَبَ وَأَنا أُرِيدُ تَنْزِيهَكَ عَنْهُ،

Thou dost wish for gold and I desire thy freedom from it.

وَأَنْتَ عَرَفْتَ غَنَاءَ نَفْسِكَ فِيهِ، وَأَنَا عَرَفْتُ الْغَناءَ فِي تَقْدِيسِكَ عَنْهُ.

Thou thinkest thyself rich in its possession, and I recognize thy wealth in thy sanctity therefrom.

وَعَمْري

By My life!

هَذا عِلْمِي وَذلِكَ ظَنُّكَ؛

This is My knowledge, and that is thy fancy;

كَيْفَ يَجْتَمِعُ أَمْرِي مَعَ أَمْرِكَ.

how can My way accord with thine?

---

a57

﴿ يَا ابْنَ الإِنْسانِ

O SON OF MAN!

﴿ أَنْفِقْ مالِي عَلى فُقَرائِي لِتُنْفِقَ فِي السَّمآءِ مِنْ كُنُوزِ عِزٍّ لا تَفْنى وَخَزائِنِ مَجْدٍ لا تَبْلى؛	Bestow My wealth upon My poor, that in heaven thou mayest draw from stores of unfading splendor and treasures of imperishable glory.
وَلكِنْ وَعَمْرِي	But by My life!
إِنْفاقَ الرُّوحِ أَجْمَلُ لَوْ تُشاهِدْ بِعَيْنِي.	To offer up thy soul is a more glorious thing couldst thou but see with Mine eye.
a58 ﴿ يَا ابْنَ البَشَرِ	O SON OF MAN!
﴿ هَيْكَلُ الْوُجُودِ عَرْشِي،	The temple of being is My throne;
نَظِّفْهُ عَنْ كُلِّ شَيْءٍ لِاسْتِوائِي بِهِ وَاسْتِقْرارِي عَلَيْهِ.	cleanse it of all things, that there I may be established and there I may abide.
a59 ﴿ يَا ابْنَ الوُجُودِ ﴾	O SON OF BEING!
فُؤادُكَ مَنْزِلِي قَدِّسْهُ لِنُزُولِي،	Thy heart is My home; sanctify it for My descent.
وَرُوحُكَ مَنْظَرِي	Thy spirit is My place of revelation;
طَهِّرْها لِظُهُورِي.	cleanse it for My manifestation.
a60 ﴿ يَا ابْنَ الإِنْسانِ	O SON OF MAN!
﴿ أَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِي لأَرْفَعَ رَأْسِي عَنْ جَيْبِكَ مُشْرِقًا مُضِيئًا.	Put thy hand into My bosom, that I may rise above thee, radiant and resplendent.
a61 ﴿ يَا ابْنَ الإِنْسَانِ	O SON OF MAN!

﴿ اصْعَدْ إِلى سَمائِي لِكَيْ تَرى وِصالِي؛ لِتَشْرَبَ مِنْ زُلالِ خَمْرٍ لا مِثالَ وَكُؤُبِ مَجْدٍ لا زَوالَ.

Ascend unto My heaven, that thou mayest obtain the joy of reunion, and from the chalice of imperishable glory quaff the peerless wine.

---

a62

﴿ يَا ابْنَ الإِنْسَانِ

O SON OF MAN!

﴿ قَدْ مَضى عَلَيْكَ أَيَّامٌ، وَاشْتَغَلْتَ فِيها بِمَا تَهْوى بِهِ نَفْسُكَ مِنَ الظُّنُونِ وَالأَوْهَامِ.

Many a day hath passed over thee whilst thou hast busied thyself with thy fancies and idle imaginings.

إِلَى مَتَى تَكُونُ راقِدًا عَلَى بِساطِكَ.

How long art thou to slumber on thy bed?

ارْفَعْ رَأْسَكَ عَنِ النَّوْمِ؛ إِنَّ الشَّمْسَ ارْتَفَعَتْ فِي وَسَطِ الزَّوالِ، لَعَلَّ تُشْرِقُ عَلَيْكَ بِأَنْوارِ الْجَمالِ.

Lift up thy head from slumber, for the Sun hath risen to the zenith, haply it may shine upon thee with the light of beauty.

---

a63

﴿ يَا ابْنَ الإِنْسَانِ

O SON OF MAN!

﴿ أَشْرَقْتُ عَلَيْكَ النُّورَ مِنْ أُفُقِ الطُّورِ، وَنَفَخْتَ رُوحَ السَّناءِ في سِيناءِ قَلْبِكَ؛

The light hath shone on thee from the horizon of the sacred Mount and the spirit of enlightenment hath breathed in the Sinai of thy heart.

فَأَفْرِغْ نَفْسَكَ عَنِ الحُجُباتِ وَالظُّنُوناتِ، ثُمَّ ادْخُلْ عَلَى البِساطِ لِتَكُونَ قابِلاً لِلْبَقاءِ وَلائِقًا لِلِّقاءِ،

Wherefore, free thyself from the veils of idle fancies and enter into My court, that thou mayest be fit for everlasting life and worthy to meet Me.

كَيْ لا يَأْخُذَكَ مَوْتٌ وَلا نَصَبٌ وَلا لَغُوبٌ.

Thus may death not come upon thee, neither weariness nor trouble.

---

a64

﴿ يَا ابْنَ الإِنْسَانِ

O SON OF MAN!

﴿ أَزَلِيَّتي إِبْداعِي أَبْدَعْتُها لَكَ،

My eternity is My creation, I have created it for thee.

فَاجْعَلْها رِداءً لِهَيْكَلِكَ.

Make it the garment of thy temple.

وَأَحَدِيَّتِي إِحْداثي اخْتَرَعْتُها لأَجْلِكَ،

فَاجْعَلْها قَمِيصَ نَفْسِكَ لِتَكُونَ مَشْرِقَ قَيُّومِيَّتِي إِلى الأَبَدِ.

My unity is My handiwork; I have wrought it for thee;

clothe thyself therewith, that thou mayest be to all eternity the revelation of My everlasting being.

---

a65

﴿ يَا ابْنَ الإِنْسانِ

﴿ عَظَمَتِي عَطِيَّتِي إِلَيْكَ، وَكِبْرِيائِي رَحْمَتِي عَلَيْكَ،

وَما يَنْبَغِي لِنَفْسِي لا يُدْرِكُهُ أَحَدٌ وَلَنْ تُحْصِيَهُ نَفْسٌ؛

قَدْ أَخْزَنْتُهُ فِي خَزائِنِ سِرِّي وَكَنائِزِ أَمْرِي تَلَطُّفًا لِعِبادِي وَتَرَحُّمًا لِخَلْقِي.

O SON OF MAN!

My majesty is My gift to thee, and My grandeur the token of My mercy unto thee.

That which beseemeth Me none shall understand, nor can anyone recount.

Verily, I have preserved it in My hidden storehouses and in the treasuries of My command, as a sign of My loving-kindness unto My servants and My mercy unto My people.

---

a66

﴿ يَا أَبْناءَ الْهُوِيَّةِ فِي الْغَيْبِ ﴾

سَتُمْنَعُونَ عَنْ حُبِّي وَتَضْطَرِبُ النُّفُوسُ مِنْ ذِكْرِي؛

لأَنَّ الْعُقُولَ لَنْ تَطيقَنِي وَالْقُلُوبَ لَنْ تَسَعَني.

O CHILDREN OF THE DIVINE AND INVISIBLE ESSENCE!

Ye shall be hindered from loving Me and souls shall be perturbed as they make mention of Me.

For minds cannot grasp Me nor hearts contain Me.

---

a67

﴿ يَا ابْنَ الْجَمَالِ

﴿ وَرُوحِي وَعِنايَتِي

ثُمَّ رَحْمَتِي وَجَمالِي،

كُلُّ ما نَزَّلْتُ عَلَيْكَ مِنْ لِسانِ الْقُدْرَةِ وَكَتَبْتُهُ بِقَلَمِ الْقُوَّةِ قَدْ نَزَّلْناهُ عَلى قَدْرِكَ وَلَحْنِكَ لَا عَلَى شَأْنِي وَلَحْنِي.

O SON OF BEAUTY!

By My spirit and by My favor!

By My mercy and by My beauty!

All that I have revealed unto thee with the tongue of power, and have written for thee with the pen of might, hath been in accordance with thy capacity and understanding, not with My state and the melody of My voice.

a68

﴿ يَا أَبْناءَ الإِنْسانِ ﴾

O CHILDREN OF MEN!

هَلْ عَرَفْتُمْ لِمَ خَلَقْناكُمْ مِنْ تُرابٍ واحِدٍ؛

Know ye not why We created you all from the same dust?

لِئَلاَّ يَفْتَخِرَ أَحَدٌ عَلى أَحَدٍ.

That no one should exalt himself over the other.

وَتَفَكَّرُوا فِي كُلِّ حِينٍ فِي خَلْقِ أَنْفُسِكُم؛

Ponder at all times in your hearts how ye were created.

إِذاً يَنْبَغِي كَما خَلَقْناكُم مِنْ شَيْءٍ واحِدٍ أَنْ تَكُونُوا كَنَفْسٍ واحِدَةٍ، بِحَيْثُ تَمْشُونَ عَلى رِجْلٍ واحِدَةٍ، وَتَأْكُلُونَ مِنْ فَمٍ واحِدٍ، وَتَسْكُنُونَ فِي أَرْضٍ واحِدَةٍ؛ حَتَّى تَظْهَرَ مِنْ كَيْنُوناتِكُمْ وَأَعْمالِكُمْ وَأَفْعالِكُمْ آياتُ التَّوْحِيدِ وَجَواهِرُ التَّجْرِيدِ.

Since We have created you all from one same substance it is incumbent on you to be even as one soul, to walk with the same feet, eat with the same mouth and dwell in the same land, that from your inmost being, by your deeds and actions, the signs of oneness and the essence of detachment may be made manifest.

هذا نُصْحِي عَلَيْكُم يا مَلأَ الأَنْوارِ،

Such is My counsel to you, O concourse of light!

فَانْتَصِحُوا مِنْهُ لِتَجِدُوا ثَمَراتِ القُدْسِ مِنْ شَجَرِ عِزٍّ مَنِيعٍ.

Heed ye this counsel that ye may obtain the fruit of holiness from the tree of wondrous glory.

a69

﴿ يَا أَبْناءَ الرُّوحِ

O YE SONS OF SPIRIT!

﴿ أَنْتُمْ خَزائِنِي، لأَنَّ فِيكُم كَنَزْتُ لآلِئَ أَسْرارِي وَجَواهِرَ عِلْمِي،

Ye are My treasury, for in you I have treasured the pearls of My mysteries and the gems of My knowledge.

فَاحْفَظُوها لِئَلاَّ يَطَّلِعَ عَلَيْهَا أَغْيارُ عِبادِي وَأَشْرارُ خَلْقِي.

Guard them from the strangers amidst My servants and from the ungodly amongst My people.

a70

﴿ يَا ابْنَ مَنْ قامَ فِي مَلَكُوتِ نَفْسِهِ ﴾

O SON OF HIM THAT STOOD BY HIS OWN ENTITY IN THE KINGDOM OF HIS SELF!

اعْلَمْ بِأَنِّي قَدْ أَرْسَلْتُ إِلَيْكَ رَوائِحَ الْقُدْسِ كُلَّهَا، وَأَتْمَمْتُ الْقَوْلَ عَلَيْكَ وَأَكْمَلْتُ النِّعْمَةَ بِكَ وَرَضِيتُ لَكَ مَا رَضِيتُ لِنَفْسِي،

Know thou, that I have wafted unto thee all the fragrances of holiness, have fully revealed to thee My word, have perfected through thee My bounty and have desired for thee that which I have desired for My Self.

فَارْضَ عَنِّي ثُمَّ اشْكُرْ لِي.	Be then content with My pleasure and thankful unto Me.
a71 ﴿ يَا ابْنَ الإِنْسانِ	O SON OF MAN!
﴿ اكتُبْ كُلَّ مَا أَلْقَيْنَاكَ مِنْ مِدَادِ النُّورِ عَلَى لَوْحِ الرُّوحِ.	Write all that We have revealed unto thee with the ink of light upon the tablet of thy spirit.
وَإِنْ لَنْ تَقْدِرَ عَلَى ذلِكَ فاجْعَلِ المِدَادَ مِنْ جَوْهَرِ الفُؤادِ،	Should this not be in thy power, then make thine ink of the essence of thy heart.
وَإِنْ لَنْ تَسْتَطِيعَ فَاكْتُبْ مِنَ المِدَادِ الأَحْمَرِ الَّذِي سُفِكَ فِي سَبيلي؛	If this thou canst not do, then write with that crimson ink that hath been shed in My path.
إِنَّهُ أَحْلَى عِنْدِي مِنْ كُلِّ شَيْءٍ، لِيَثْبُتَ نُورُهُ إِلَى الأَبَدِ.	Sweeter indeed is this to Me than all else, that its light may endure for ever.

کلمات مکنونهٔ فارسی

Part Two: From the Persian

82 PASSAGES

﴾ بنام گوینده توانا ﴿

﴾ In the Name of the Lord of Utterance, The Mighty ﴿

ای صاحبان هوش و گوش

O YE PEOPLE THAT HAVE MINDS TO KNOW AND EARS TO HEAR!

اوّل سروش دوست اینست

The first call of the Beloved is this:

p1

﴾ ای بلبل معنوی

O mystic nightingale!

﴿

Abide not but in the rose-garden of the spirit.

جز در گلبن معانی جای مگزین

O messenger of the Solomon of love!

و ای هدهد سلیمان عشق

Seek thou no shelter except in the Sheba of the well-beloved, and O immortal phoenix!

جز در سبای جانان وطن مگیر و ای عنقای بقا	dwell not save on the mount of faithfulness.
جز در قاف وفا محلّ میذیر ۞	Therein is thy habitation, if on the wings of thy soul thou soarest to the realm of the infinite and seekest to attain thy goal.
اینست مکان تو اگر بلامکان بپر جان برپری و آهنگ مقام خود رایگان نمائی ۞	

p2

ای پسر روح	O SON OF SPIRIT!
هر طیری را نظر بر آشیان است	The bird seeketh its nest;
و هر بلبلی را مقصود جمال	the nightingale the charm of the rose;
گل مگر طیور افئده عباد که بتراب فانی قانع شده از آشیان باقی دور مانده‌اند و بگِلهای بعد توجّه نموده از گُلهای قرب محروم گشته‌اند ۞ زهی حیرت و حسرت	whilst those birds, the hearts of men, content with transient dust, have strayed far from their eternal nest, and with eyes turned towards the slough of heedlessness are bereft of the glory of the divine presence.
و افسوس	Alas!
و دریغ که بابریقی از امواج بحر رفیق اعلی گذشته‌اند و از افق ابهی دور مانده‌اند ۞	How strange and pitiful; for a mere cupful, they have turned away from the billowing seas of the Most High, and remained far from the most effulgent horizon.

p3

﴿ ای دوست﴾	O FRIEND!
در روضه قلب جز گل عشق مکار و از ذیل بلبل حبّ و شوق دست مدار ۞	In the garden of thy heart plant naught but the rose of love, and from the nightingale of affection and desire loosen not thy hold.
مصاحبت ابرار را غنیمت دان و از مرافقت اشرار دست و دل هر دو بردار ۞	Treasure the companionship of the righteous and eschew all fellowship with the ungodly.

p4

﴿ ای پسر انصاف ﴾	O SON OF JUSTICE!
کدام عاشق که جز در وطن معشوق محلّ گیرد	Whither can a lover go but to the land of his beloved?
و کدام طالب که بی مطلوب راحت جوید ؟	and what seeker findeth rest away from his heart’s desire?
عاشق صادق را حیات در وصال است و موت در فراق ۞	To the true lover reunion is life, and separation is death.
صدرشان از صبر خالی و قلوبشان از اصطبار	His breast is void of patience and his heart hath no peace.
مقدّس از صد هزار جان درگذرند و بکوی جانان شتابند ۞	A myriad lives he would forsake to hasten to the abode of his beloved.

p5

﴿ ای پسر خاک	O SON OF DUST!
﴿ براستی میگویم	Verily I say unto thee:
غافلترین عباد کسی است که در قول مجادله نماید و بر برادر خود تفوّق جوید ۞	Of all men the most negligent is he that disputeth idly and seeketh to advance himself over his brother.
بگو ای برادران باعمال خود را بیارائید نه باقوال ۞	Say, O brethren! Let deeds, not words, be your adorning.

p6

﴿ ای پسران ارض ﴾	O SON OF EARTH!

براستی بدانید قلبی که در آن شائبه حسد باقی باشد البتّه بجبروت باقی من در نیاید و از ملکوت تقدیس من روائح قدس نشنود ۞	Know, verily, the heart wherein the least remnant of envy yet lingers, shall never attain My everlasting dominion, nor inhale the sweet savors of holiness breathing from My kingdom of sanctity.
p7 ۞ ای پسر حبّ	O SON OF LOVE!
۞ از تو تا رفرف امتناع قرب و سدره ارتفاع عشق قدمی فاصله	Thou art but one step away from the glorious heights above and from the celestial tree of love.
قدم اوّل بردار و قدم دیگر بر عالم قدم گذار و در سرادق خلد وارد شو ۞	Take thou one pace and with the next advance into the immortal realm and enter the pavilion of eternity.
پس بشنو آنچه از قلم عزّ نزول یافت ۞	Give ear then to that which hath been revealed by the pen of glory.
p8 ۞ ای پسر عزّ	O SON OF GLORY!
۞ در سبیل قدس چالاک شو و بر افلاک انس قدم گذار	Be swift in the path of holiness, and enter the heaven of communion with Me.
قلب را بصیقل روح پاک کن و آهنگ ساحت لولاک نما ۞	Cleanse thy heart with the burnish of the spirit, and hasten to the court of the Most High.
p9 ۞ ای سایه نابود	O FLEETING SHADOW!
۞ از مدارج ذلّ وهم بگذر و بمعارج عزّ یقین اندرا ۞	Pass beyond the baser stages of doubt and rise to the exalted heights of certainty.
چشم حق بگشا تا جمال مبین بینی	Open the eye of truth, that thou mayest behold the veilless Beauty and exclaim:
و تبارک الله أحسن الخالقین گوئی ۞	Hallowed be the Lord, the most excellent of all creators!

p10

ای پسر هوی	O SON OF DESIRE!
براستی بشنو چشم فانی جمال باقی نشناسد و دل مرده جز بگُل پژمرده مشغول نشود	Give ear unto this: Never shall mortal eye recognize the everlasting Beauty, nor the lifeless heart delight in aught but in the withered bloom.
زیرا که هر قرینی قرین خود را جوید و بجنس خود انس گیرد	For like seeketh like, and taketh pleasure in the company of its kind.

p11

ای پسر تراب	O SON OF DUST!
کور شو تا جمالم بینی	Blind thine eyes, that thou mayest behold My beauty;
و کر شو تا لحن و صوت ملیحم را شنوی	stop thine ears, that thou mayest hearken unto the sweet melody of My voice;
و جاهل شو تا از علمم نصیب بری	empty thyself of all learning, that thou mayest partake of My knowledge;
و فقیر شو تا از بحر غنای لا یزالم قسمت بیزوال برداری	and sanctify thyself from riches, that thou mayest obtain a lasting share from the ocean of My eternal wealth.
کور شو یعنی از مشاهده غیر جمال من و کر شو یعنی از استماع کلام غیر من و جاهل شو یعنی از سوای علم	Blind thine eyes, that is, to all save My beauty; stop thine ears to all save My word; empty thyself of all learning save the knowledge of Me;
من تا با چشم پاک و دل طیّب و گوش لطیف بساحت قدسم درآئی	that with a clear vision, a pure heart and an attentive ear thou mayest enter the court of My holiness.

p12

ای صاحب دو چشم	O MAN OF TWO VISIONS!
چشمی بربند و چشمی برگشا	Close one eye and open the other.
بربند یعنی از عالم و عالمیان برگشا یعنی بجمال قدس جانان	Close one to the world and all that is therein, and open the other to the hallowed beauty of the Beloved.

p13

O MY CHILDREN!

﴿ ای پسران من ﴾

I fear lest, bereft of the melody of the dove of heaven, ye will sink back to the shades of utter loss, and, never having gazed upon the beauty of the rose, return to water and clay.

ترسم که از نغمه ورقاء فیض نبرده بدیار فنا راجع شوید و جمال گُل ندیده بآب و گِل باز گردید ۞

p14

O FRIENDS!

﴿ ای دوستان

Abandon not the everlasting beauty for a beauty that must die, and set not your affections on this mortal world of dust.

﴿ بجمال فانی از جمال باقی مگذرید و بخاکدان ترابی دل مبندید ۞

p15

O SON OF SPIRIT!

﴿ ای پسر روح

The time cometh, when the nightingale of holiness will no longer unfold the inner mysteries and ye will all be bereft of the celestial melody and of the voice from on high.

﴿ وقتی آید که بلبل قدس معنوی از بیان اسرار معانی ممنوع شود و جمیع از نغمه رحمانی و ندای سبحانی ممنوع گردید ۞

p16

O ESSENCE OF NEGLIGENCE!

﴿ ای جوهر غفلت

Myriads of mystic tongues find utterance in one speech, and myriads of hidden mysteries are revealed in a single melody;

﴿ دریغ که صد هزار لسان معنوی در لسانی ناطق و صد هزار معانی غیبی در لحنی ظاهر

yet, alas, there is no ear to hear, nor heart to understand.

و لکن گوشی نه تا بشنود و قلبی نه تا حرفی بیابد ۞

p17

O COMRADES!

﴿ ای همگنان

The gates that open on the Placeless stand wide and the habitation of the loved one is adorned with the lovers' blood, yet all but a few remain bereft of this celestial city, and even of these few, none but the smallest handful hath been found with a pure heart and sanctified spirit.

﴿ ابواب لامکان باز گشته و دیار جانان از دم عاشقان زینت یافته و جمیع از این شهر روحانی محروم مانده‌اند الّا قلیلی و از آن قلیل هم با قلب طاهر و نفس مقدّس مشهود نگشت الّا اقلّ قلیلی ۞

p18

﴿ ای اهل فردوس برین

O YE DWELLERS IN THE HIGHEST PARADISE!

﴿ اهل یقین را اخبار نمائید که در فضای قدس قرب رضوان روضه جدیدی ظاهر گشته و جمیع اهل عالین و هیاکل خلد برین طائف حول آن گشته‌اند ۞

Proclaim unto the children of assurance that within the realms of holiness, nigh unto the celestial paradise, a new garden hath appeared, round which circle the denizens of the realm on high and the immortal dwellers of the exalted paradise.

پس جهدی نمائید تا بآن مقام درآئید و حقائق اسرار عشق را از شقایقش جوئید و جمیع حکمتهای بالغه احدیّه را از اثمار باقیه‌اش بیابید ۞

Strive, then, that ye may attain that station, that ye may unravel the mysteries of love from its wind-flowers and learn the secret of divine and consummate wisdom from its eternal fruits.

قرّت أبصار الّذین هم دخلوا فیه آمنین ۞

Solaced are the eyes of them that enter and abide therein!

---

p19

﴿ ای دوستان من ﴾

O MY FRIENDS!

آیا فراموش کرده‌اید آن صبح صادق روشنی را که در ظلّ شجره انیسا که در فردوس اعظم غرس شده جمیع در آن فضای قدس مبارک نزد من حاضر بودید ؟ و بسه

Have ye forgotten that true and radiant morn, when in those hallowed and blessed surroundings ye were all gathered in My presence beneath the shade of the tree of life, which is planted in the all-glorious paradise?

کلمه طیّبه تکلّم فرمودم و جمیع آن کلماترا شنیده و مدهوش گشتید و آن کلمات این بود ۞

Awe-struck ye listened as I gave utterance to these three most holy words:

ای دوستان

O friends!

رضای خود را بر رضای من اختیار مکنید و آنچه برای شما نخواهم هرگز مخواهید و با دلهای مرده که بآمال و آرزو آلوده شده نزد من میائید ۞

Prefer not your will to Mine, never desire that which I have not desired for you, and approach Me not with lifeless hearts, defiled with worldly desires and cravings.

Would ye but sanctify your souls, ye would at this present hour recall that place and those surroundings, and the truth of My utterance should be made evident unto all of you.	اگر صدر را مقدّس کنید حال آن صحرا و آن فضا را بنظر در آرید و بیان من بر همه شما معلوم شود ۞
In the eighth of the most holy lines, in the fifth Tablet of Paradise, He saith:	(در سطر هشتم از اسطر قدس که در لوح پنجم از فردوس است میفرماید)
p20 O YE THAT ARE LYING AS DEAD ON THE COUCH OF HEEDLESSNESS!	﴿ ای مردگان فراش غفلت ﴾
Ages have passed and your precious lives are well-nigh ended, yet not a single breath of purity hath reached Our court of holiness from you.	قرنها گذشت و عمر گرانمایه را بانتها رسانده‌اید و نَفَس پاکی از شما بساحت قدس ما نیامد ۞
Though immersed in the ocean of misbelief, yet with your lips ye profess the one true faith of God.	در ابحر شرک مستغرقید و کلمه توحید بر زبان میرانید ۞
Him whom I abhor ye have loved, and of My foe ye have made a friend.	مبغوض مرا محبوب خود دانسته‌اید و دشمن مرا دوست خود گرفته‌اید
Notwithstanding, ye walk on My earth complacent and self-satisfied, heedless that My earth is weary of you and everything within it shunneth you.	و در ارض من بکمال خرمی و سرور مشی مینمائید و غافل از آنکه زمین من از تو بیزار است و اشیای ارض از تو در گریز ۞
Were ye but to open your eyes, ye would, in truth, prefer a myriad griefs unto this joy, and would count death itself better than this life.	اگر فی الجمله بصر بگشائی صد هزار حزن را از این سرور خوشتر دانی و فنا را از این حیات نیکوتر شمری ۞
p21 O MOVING FORM OF DUST!	﴿ ای خاک متحرّک
I desire communion with thee, but thou wouldst put no trust in Me.	﴿ من بتو مأنوسم و تو از من مأیوس ۞
The sword of thy rebellion hath felled the tree of thy hope.	سیف عصیان شجره امید ترا بریده ۞
At all times I am near unto thee, but thou art ever far from Me.	و در جمیع حال بتو نزدیکم و تو در جمیع احوال از من دور ۞

و من عزّت بیزوال برای تو اختیار نمودم و تو ذلّت بی منتهی برای خود پسندیدی ۞

Imperishable glory I have chosen for thee, yet boundless shame thou hast chosen for thyself.

آخر تا وقت باقی مانده رجوع کن و فرصت را مگذار ۞

While there is yet time, return, and lose not thy chance.

---

p22

ای پسر هوی

O SON OF DESIRE!

اهل دانش و بینش سالها کوشیدند و بوصال ذی الجلال فائز نگشتند

The learned and the wise have for long years striven and failed to attain the presence of the All-Glorious;

و عمرها دویدند و بلقای ذی الجمال نرسیدند ۞

they have spent their lives in search of Him, yet did not behold the beauty of His countenance.

و تو نادویده بمنزل رسیده و ناطلبیده بمطلب واصل شدی ۞

Thou without the least effort didst attain thy goal, and without search hast obtained the object of thy quest.

و بعد از جمیع این مقام و رتبه بحجاب نفس خود چنان محتجب ماندی که چشمت بجمال دوست نیفتاد و دستت بدامن یار نرسید ۞

Yet, notwithstanding, thou didst remain so wrapt in the veil of self, that thine eyes beheld not the beauty of the Beloved, nor did thy hand touch the hem of His robe.

فتعجّبوا من ذلک یا اولی الأبصار ۞

Ye that have eyes, behold and wonder.

---

p23

ای اهل دیار عشق

O DWELLERS IN THE CITY OF LOVE!

شمع باقی را ارياح فانی احاطه نموده و جمال غلام روحانی در غبار تیره ظلمانی مستور مانده ۞

Mortal blasts have beset the everlasting candle, and the beauty of the celestial Youth is veiled in the darkness of dust.

سلطان سلاطین عشق در دست رعایای ظلم مظلوم و حمامه قدسی در دست جغدان گرفتار ۞

The chief of the monarchs of love is wronged by the people of tyranny and the dove of holiness lies prisoned in the talons of owls.

The dwellers in the pavilion of glory and the celestial concourse bewail and lament, while ye repose in the realm of negligence, and esteem yourselves as of the true friends.

جمیع اهل سرادق ابهی و ملأ اعلی نوحه و ندبه مینمایند و شما در کمال راحت در ارض غفلت اقامت نموده‌اید و خود را هم از دوستان خالص محسوب داشته‌اید ۞

How vain are your imaginings!

فباطل ما أنتم تظنّون ۞

p24

O YE THAT ARE FOOLISH, YET HAVE A NAME TO BE WISE!

﴿ ای جهلای معروف بعلم ﴾

Wherefore do ye wear the guise of shepherds, when inwardly ye have become wolves, intent upon My flock?

چرا در ظاهر دعوی شبانی کنید و در باطن ذئب اغنام من شده‌اید ۞

Ye are even as the star, which riseth ere the dawn, and which, though it seem radiant and luminous, leadeth the wayfarers of My city astray into the paths of perdition.

مَثَل شما مثل ستاره قبل از صبح است که در ظاهر درّیّ و روشن است و در باطن سبب اضلال و هلاکت کاروانهای مدینه و دیار من است ۞

p25

O YE SEEMING FAIR YET INWARDLY FOUL!

﴿ ای بظاهر آراسته و بباطن کاسته ﴾

Ye are like clear but bitter water, which to outward seeming is crystal pure but of which, when tested by the divine Assayer, not a drop is accepted.

مَثَلِ شما مثل آب تلخ صافی است که کمال لطافت و صفا از آن در ظاهر مشهود شود چون بدست صرّاف ذائقه احدیّه افتد قطره ای از آن را قبول نفرماید ۞

Yea, the sun beam falls alike upon the dust and the mirror, yet differ they in reflection even as doth the star from the earth:

بلی تجلّی آفتاب در تراب و مرآت هر دو موجود ولکن از فَرْقَدان تا ارض فرق دان

nay, immeasurable is the difference!

بلکه فرق بی منتهی در میان ۞

p26

O MY FRIEND IN WORD!

﴿ ای دوست لسانی من ﴾

قدری تأمّل اختیار کن هرگز شنیده ای که یار و اغیار در قلبی بگنجد؟

Ponder awhile. Hast thou ever heard that friend and foe should abide in one heart?

پس اغیار را بران تا جانان بمنزل خود در آید ۞

Cast out then the stranger, that the Friend may enter His home.

---

p27

﴿ ای پسر خاک

O SON OF DUST!

﴿ جمیع آنچه در آسمانها و زمین است برای تو مقرّر داشتم مگر قلوب را که محلّ نزول تجلّی جمال و اجلال خود معیّن فرمودم ۞

All that is in heaven and earth I have ordained for thee, except the human heart, which I have made the habitation of My beauty and glory;

و تو منزل و محلّ مرا بغیر من گذاشتی

yet thou didst give My home and dwelling to another than Me;

چنانچه در هر زمان که ظهور قدس من آهنگ مکان خود نمود غیر خود را یافت اغیار دید و لا مکان بحرم جانان شتافت ۞

and whenever the manifestation of My holiness sought His own abode, a stranger found He there, and, homeless, hastened unto the sanctuary of the Beloved.

و مع ذلک ستر نمودم و سرّ نگشودم و خجلت ترا نپسندیدم ۞

Notwithstanding I have concealed thy secret and desired not thy shame

---

p28

.

﴿ ای جوهر هوی ﴾

O ESSENCE OF DESIRE!

بسا سحرگاهان که از مشرق لا مکان بمکان تو آمدم و ترا در بستر راحت بغیر خود مشغول یافتم

و چون برق روحانی بغمام عزّ سلطانی رجوع نمودم و در مکامن قرب خود نزد جنود قدس اظهار نداشتم ۞

At many a dawn have I turned from the realms of the Placeless unto thine abode, and found thee on the bed of ease busied with others than Myself.

Thereupon, even as the flash of the spirit, I returned to the realms of celestial glory and breathed it not in My retreats above unto the hosts of holiness.

---

p29

﴿ ای پسر جود

O SON OF BOUNTY!

۞ در بادیه های عدم بودی و ترا بمدد تراب امر در عالم ملک ظاهر نمودم و جمیع ذرّات ممکنات و حقائق کائنات را بر تربیت تو گماشتم

Out of the wastes of nothingness, with the clay of My command I made thee to appear, and have ordained for thy training every atom in existence and the essence of all created things.

چنانچه قبل از خروج از بطن امّ دو چشمه شیر منیر برای تو مقرّر داشتم و چشمها برای حفظ تو گماشتم و حبّ ترا در قلوب القا نمودم

Thus, ere thou didst issue from thy mother's womb, I destined for thee two founts of gleaming milk, eyes to watch over thee, and hearts to love thee.

و بصرف جود ترا در ظلّ رحمتم پروردم و از جوهر فضل و رحمت ترا حفظ فرمودم ۞

Out of My loving-kindness, 'neath the shade of My mercy I nurtured thee, and guarded thee by the essence of My grace and favor.

و مقصود از جمیع این مراتب آن بود که بجبروت باقی ما درآئی و قابل بخششهای غیبی ما شوی ۞

And My purpose in all this was that thou mightest attain My everlasting dominion and become worthy of My invisible bestowals.

و تو غافل چون بثمر آمدی از تمامی نعیمم غفلت نمودی و بگمان باطل خود پرداختی بقسمی که بالمرّه فراموش نمودی و از باب دوست بایوان دشمن مقرّ یافتی و مسکن نمودی ۞

And yet heedless thou didst remain, and when fully grown, thou didst neglect all My bounties and occupied thyself with thine idle imaginings, in such wise that thou didst become wholly forgetful, and, turning away from the portals of the Friend didst abide within the courts of My enemy.

---

p30

۞ ای بنده دنیا

O BOND SLAVE OF THE WORLD!

۞ در سحرگاهان نسیم عنایت من بر تو مرور نمود و ترا در فراش غفلت خفته یافت

Many a dawn hath the breeze of My loving-kindness wafted over thee and found thee upon the bed of heedlessness fast asleep.

و بر حال تو گریست و باز گشت ۞

Bewailing then thy plight it returned whence it came.

---

p31

۞ ای پسر ارض

O SON OF EARTH!

۞ اگر مرا خواهی جز مرا مخواه

Wouldst thou have Me, seek none other than Me;

و اگر اراده جمالم داری چشم از عالمیان بردار

زیرا که اراده من و غیر من چون آب و آتش در یک دل و قلب نگنجد ۞

and wouldst thou gaze upon My beauty, close thine eyes to the world and all that is therein;

for My will and the will of another than Me, even as fire and water, cannot dwell together in one heart.

---

p32

﴿ ای بیگانهء با یگانه

﴿ شمع دلت برافروخته دست قدرت منست آن را ببادهای مخالف نفس و هوی خاموش مکن

و طبیب جمیع علّتهای تو ذکر منست فراموشش منما ۞

حبّ مرا سرمایه خود کن و چون بصر و جان عزیزش دار ۞

O BEFRIENDED STRANGER!

The candle of thine heart is lighted by the hand of My power, quench it not with the contrary winds of self and passion.

The healer of all thine ills is remembrance of Me, forget it not.

Make My love thy treasure and cherish it even as thy very sight and life.

---

p33

﴿ ای برادر من ﴾

از لسان شکرینم کلمات نازنینم شنو و از لب نمکینم سلسبیل قدس معنوی بیاشام ۞

یعنی تخمهای حکمت لدنّیم را در ارض طاهر قلب بیفشان و بآب یقین آبش ده تا سنبلات علم و حکمت من سر سبز از بلده طیّبه انبات نماید ۞

O MY BROTHER!

Hearken to the delightsome words of My honeyed tongue, and quaff the stream of mystic holiness from My sugar-shedding lips.

Sow the seeds of My divine wisdom in the pure soil of thy heart, and water them with the water of certitude, that the hyacinths of My knowledge and wisdom may spring up fresh and green in the sacred city of thy heart.

---

p34

﴿ ای اهل رضوان

من ﴾ نهال محبّت و دوستی شما را در روضه قدس رضوان بید ملاطفت غرس نمودم و بنیسان مرحمت آبش دادم

O DWELLERS OF MY PARADISE!

With the hands of loving and kindness I have planted in the holy garden of paradise the young tree of your love and friendship, and have watered it with the goodly showers of My tender grace;

حال نزدیک بثمر رسیده جهدی نمائید تا محفوظ ماند و بنار امل و شهوت نسوزد ۞

now that the hour of its fruiting is come, strive that it may be protected, and be not consumed with the flame of desire and passion.

---

p35

﴿ ای دوستان من ﴾

O MY FRIENDS!

سراج ضلالت را خاموش کنید و مشاعل باقیهء هدایت در قلب و دل برافروزید

Quench ye the lamp of error, and kindle within your hearts the everlasting torch of divine guidance.

که عنقریب صرّافان وجود در پیشگاه حضور معبود جز تقوای خالص نپذیرند و غیر عمل پاک قبول ننمایند ۞

For ere long the assayers of mankind shall, in the holy presence of the Adored, accept naught but purest virtue and deeds of stainless holiness.

---

p36

﴿ ای پسر تراب

O SON OF DUST!

﴾ حکمای عباد آنانند که تا سمع نیابند لب نگشایند چنانچه ساقی تا طلب نبیند ساغر نبخشد و عاشق تا بجمال معشوق فائز نشود از جان نخروشد ۞

The wise are they that speak not unless they obtain a hearing, even as the cup-bearer, who proffereth not his cup till he findeth a seeker, and the lover who crieth not out from the depths of his heart until he gazeth upon the beauty of his beloved.

پس باید حبّه های حکمت و علم را در ارض طیّبه قلب مبذول دارید و مستور نمائید تا سنبلات حکمت الهی از دِل برآید نه از گِل ۞

Wherefore sow the seeds of wisdom and knowledge in the pure soil of the heart, and keep them hidden, till the hyacinths of divine wisdom spring from the heart and not from mire and clay.

(در سطر اوّل لوح مذکور و مسطورست و در سرادق حفظ الله مستور)

In the first line of the Tablet it is recorded and written, and within the sanctuary of the tabernacle of God is hidden:

---

p37

﴿ ای بنده من ﴾ ملک بی زوال را بانزالی از دست منه و شاهنشهی فردوس را بشهوتی از دست مده ۞

O MY SERVANT!: Abandon not for that which perisheth an everlasting dominion, and cast not away celestial sovereignty for a worldly desire.

اینست کوثر حیوان که از معین قلم رحمن ساری گشته

طوبی للشّاربین ۞

This is the river of everlasting life that hath flowed from the well-spring of the pen of the merciful;

well is it with them that drink!

---

p38

۞ ای پسر روح

۞ قفس بشکن و چون همای عشق بهوای قدس پرواز کن و از نَفْس بگذر و با نَفَس رحمانی در فضای قدس ربّانی بیارام ۞

O SON OF SPIRIT!

Burst thy cage asunder, and even as the phoenix of love soar into the firmament of holiness.

Renounce thyself and, filled with the spirit of mercy, abide in the realm of celestial sanctity.

---

p39

۞ ای پسر رماد

۞ براحت یومی قانع مشو و از راحت بیزوال باقیه مگذر و گلشن باقی عیش جاودان را بگلخن فانی ترابی تبدیل منما ۞

از زندان بصحراهای خوش جان عروج کن و از قفس امکان برضوان دلکش لامکان بخرام ۞

O OFFSPRING OF DUST!

Be not content with the ease of a passing day, and deprive not thyself of everlasting rest.

Barter not the garden of eternal delight for the dust-heap of a mortal world.

Up from thy prison ascend unto the glorious meads above, and from thy mortal cage wing thy flight unto the paradise of the Placeless.

---

p40

۞ ای بنده من ۞

از بند ملک خود را رهائی بخش و از حبس نفس خود را آزاد

کن وقت را غنیمت شمر زیرا که این وقت را دیگر نبینی و این زمان را هرگز نیابی ۞

O MY SERVANT!

Free thyself from the fetters of this world, and loose thy soul from the prison of self.

Seize thy chance, for it will come to thee no more.

p41

﴿ ای فرزند کنیز من ﴾

O SON OF MY HANDMAID!

اگر سلطنت باقی بینی البتّه بکمال جدّ از ملک فانی درگذری

Didst thou behold immortal sovereignty, thou wouldst strive to pass from this fleeting world.

و لکن ستر آنرا حکمتهاست و جلوه این را رمزها جز افئده پاک ادراک ننماید ۞

But to conceal the one from thee and to reveal the other is a mystery which none but the pure in heart can comprehend

---

p42

﴿ ای بنده من ﴾

O MY SERVANT!.

دل را از غلّ پاک کن و بی حسد ببساط قدس احد بخرام ۞

Purge thy heart from malice and, innocent of envy, enter the divine court of holiness.

---

p43

﴿ ای دوستان من ﴾

O MY FRIENDS!

در سبیل رضای دوست مشی نمائید و رضای او در خلق او بوده و خواهد بود ۞

Walk ye in the ways of the good pleasure of the Friend, and know that His pleasure is in the pleasure of His creatures.

یعنی دوست بی رضای دوست خود در بیت او وارد نشود و در اموال او تصرّف ننماید و رضای خود را بر رضای او ترجیح ندهد و خود را در هیچ امری مقدّم نشمارد ۞

That is: no man should enter the house of his friend save at his friend's pleasure, nor lay hands upon his treasures nor prefer his own will to his friend's, and in no wise seek an advantage over him.

فتفکّروا فی ذلک یا اولی الافکار ۞

Ponder this, ye that have insight!

---

p44

﴿ ای رفیق عرشی ﴾

O COMPANION OF MY THRONE!

بد مشنو و بد مبین و خود را ذلیل مکن و عویل برمیار ۞

Hear no evil, and see no evil, abase not thyself, neither sigh and weep.

Speak no evil, that thou mayest not hear it spoken unto thee, and magnify not the faults of others that thine own faults may not appear great;

and wish not the abasement of anyone, that thine own abasement be not exposed.

Live then the days of thy life, that are less than a fleeting moment, with thy mind stainless, thy heart unsullied, thy thoughts pure, and thy nature sanctified, so that, free and content, thou mayest put away this mortal frame, and repair unto the mystic paradise and abide in the eternal kingdom for evermore.

یعنی بد مگو تا نشنوی و عیب مردم را بزرگ مدان تا عیب تو بزرگ ننماید

و ذلّت نفسی مپسند تا ذلّت تو چهره نگشاید ۞

پس با دل پاک و قلب طاهر و صدر مقدّس و خاطر منزّه در ایّام عمر خود که اقلّ از آنی محسوبست فارغ باش تا بفراغت از این جسد فانی بفردوس معانی راجع شوی و در ملکوت باقی مقرّ یابی ۞

---

p45

ALAS!

ALAS!

Even as the swiftness of lightning ye have passed by the Beloved One, and have set your hearts on satanic fancies.

Ye bow the knee before your vain imagining, and call it truth.

Ye turn your eyes towards the thorn, and name it a flower.

Not a pure breath have ye breathed, nor hath the breeze of detachment been wafted from the meadows of your hearts.

Ye have cast to the winds the loving counsels of the Beloved and have effaced them utterly from the tablet of your hearts, and even as the beasts of the field, ye move and have your being within the pastures of desire and passion.

﴿ وای

وای

ای عاشقان هوای نفسانی ﴾ از معشوق روحانی چون برق گذشته‌اید و بخیال شیطانی دل محکم بسته‌اید ۞

ساجد خیالید و اسم آن را حقّ گذاشته‌اید

و ناظر خارید و نام آن را گل گذارده‌اید ۞

نه نَفَس فارغی از شما برآمد و نه نسیم انقطاعی از ریاض قلوبتان وزید ۞

نصایح مشفقه محبوبرا بباد داده‌اید و از صفحه دل محو نموده‌اید و چون بهآئم در سبزه زار شهوت و امل تعیّش مینمائید ۞

---

p46

O BRETHREN IN THE PATH!

﴿ ای برادران طریق

﴿ چرا از ذکر نگار غافل گشته‌اید و از قرب حضرت یار دور مانده‌اید ؟

صِرْف جمال در سرادق بیمثال بر عرش جلال مستوی و شما بهوای خود بجدال مشغول گشته‌اید ﴾

روایح قدس میوزد و نسائم جود در هبوب و کلّ بزکام مبتلی شده‌اید و از جمیع محروم مانده‌اید ﴾

زهی حسرت بر شما و علی الّذین هم یمشون علی أعقابکم و علی أثر أقدامکم هم یمرّون ﴾

Wherefore have ye neglected the mention of the Loved One, and kept remote from His holy presence?

The essence of beauty is within the peerless pavilion, set upon the throne of glory, whilst ye busy yourselves with idle contentions.

The sweet savors of holiness are breathing and the breath of bounty is wafted, yet ye are all sorely afflicted and deprived thereof.

Alas for you and for them that walk in your ways and follow in your footsteps!

---

p47

﴿ ای پسران آمال

﴿ جامه غرور را از تن بر آرید و ثوب تکبّر از بدن بیندازید ﴾

O CHILDREN OF DESIRE!

Put away the garment of vainglory, and divest yourselves of the attire of haughtiness.

(در سطر سیّم از اسطر قدس که در لوح یاقوتی از قلم خفی ثبت شده این است)

In the third of the most holy lines writ and recorded in the Ruby Tablet by the pen of the unseen this is revealed:

---

p48

﴿ ای برادران

﴿ با یکدیگر مدارا نمائید و از دنیا دل

بردارید بعزّت افتخار منمائید و از ذلّت ننگ مدارید ﴾

قسم بجمالم که کلّ را از تراب خلق نمودم و البتّه بخاک راجع فرمایم ﴾

O BRETHREN!

Be forbearing one with another and set not your affections on things below.

Pride not yourselves in your glory, and be not ashamed of abasement.

By My beauty! I have created all things from dust, and to dust will I return them again.

---

p49

﴿ ای پسران تراب

﴿ اغنیا را از ناله سحرگاهی فقرا اخبار کنید که مبادا از غفلت بهلاکت افتند و از سدره دولت بی نصیب

مانند ۞ الکرم و الجود من خصالی

فهنیئا لمن تزیّن بخصالی ۞

O CHILDREN OF DUST!

Tell the rich of the midnight sighing of the poor, lest heedlessness lead them into the path of destruction, and deprive them of the Tree of Wealth.

To give and to be generous are attributes of Mine;

well is it with him that adorneth himself with My virtues.

---

p50

﴿ ای ساذج هوی ﴾

حرص را باید گذاشت و بقناعت قانع شد ۞

زیرا که لازال حریص محروم بوده و قانع محبوب و مقبول ۞

O QUINTESSENCE OF PASSION!

Put away all covetousness and seek contentment;

for the covetous hath ever been deprived, and the contented hath ever been loved and praised.

---

p51

﴿ ای پسر کنیز من ﴾

در فقر اضطراب نشاید و در غنا اطمینان نباید ۞ هر فقری را غنا در پی و هر غنا را فنا از عقب

و لکن فقر از ماسوی الله نعمتی است بزرگ حقیر مشمارید زیرا که در غایت آن غنای بالله رخ بگشاید ۞ و در این مقام (أنتم الفقرآء) مستور و کلمه مبارکه (و الله هو الغنيّ) چون صبح صادق از افق قلب عاشق ظاهر و باهر و هویدا و آشکار شود و بر عرش غنا متمکّن گردد و مقرّ یابد ۞

O SON OF MY HANDMAID!

Be not troubled in poverty nor confident in riches, for poverty is followed by riches, and riches are followed by poverty.

Yet to be poor in all save God is a wondrous gift, belittle not the value thereof, for in the end it will make thee rich in God, and thus thou shalt know the meaning of the utterance, “In truth ye are the poor,” and the holy words, “God is the all-possessing,” shall even as the true morn break forth gloriously resplendent upon the horizon of the lover’s heart, and abide secure on the throne of wealth

---

p52

﴿ ای پسران غفلت و هوی

O CHILDREN OF NEGLIGENCE AND PASSION

﴿ دشمن مرا در خانه من راه داده‌اید و دوست مرا از خود رانده‌اید چنانچه حبّ غیر مرا در دل منزل داده‌اید ﴾

Ye have suffered My enemy to enter My house and have cast out My friend, for ye have enshrined the love of another than Me in your hearts.

بشنوید بیان دوست را و برضوانش اقبال نمائید ﴾

Give ear to the sayings of the Friend and turn towards His paradise.

دوستان ظاهر نظر بمصلحت خود یکدیگر را دوست داشته و دارند و لکن دوست معنوی شما را لاجل شما دوست داشته

Worldly friends, seeking their own good, appear to love one the other, whereas the true Friend hath loved and doth love you for your own sakes;

و دارد بلکه مخصوص هدایت شما بلایای لا تحصی قبول فرموده ﴾

indeed He hath suffered for your guidance countless afflictions.

بچنین دوست جفا مکنید و بکویش بشتابید ﴾

Be not disloyal to such a Friend, nay rather hasten unto Him.

اینست شمس کلمه صدق و وفا که از افق اصبع مالک اسماء اشراق فرموده ﴾

Such is the daystar of the word of truth and faithfulness, that hath dawned above the horizon of the pen of the Lord of all names.

افتحوا آذانکم لاصغاء کلمة الله المهیمن القیّوم ﴾

Open your ears that ye may hearken unto the word of God, the Help in peril, the Self-existent.

﴿ ای مغروران باموال فانیه ﴾

O YE THAT PRIDE YOURSELVES ON MORTAL RICHES!

بدانید که غنا سدّیست محکم میان طالب و مطلوب و عاشق و معشوق ﴾

Know ye in truth that wealth is a mighty barrier between the seeker and his desire, the lover and his beloved.

هرگز غنی بر مقرّ قرب وارد نشود و بمدینه رضا و تسلیم در نیاید مگر قلیلی ﴾

The rich, but for a few, shall in no wise attain the court of His presence nor enter the city of content and resignation.

پس نیکوست حال آن غنی که غنا از ملکوت جاودانی منعش ننماید و از دولت ابدی محرومش نگرداند ﴾

Well is it then with him, who, being rich, is not hindered by his riches from the eternal kingdom, nor deprived by them of imperishable dominion.

By the Most Great Name! The splendor of such a wealthy man shall illuminate the dwellers of heaven even as the sun enlightens the people of the earth!	قسم باسم اعظم که نور آن غنی اهل آسمان را روشنی بخشد چنانچه شمس اهل زمین را ۞
p54 O YE RICH ONES ON EARTH!	﴾ ای اغنیای ارض ﴿
The poor in your midst are My trust;	فقرا امانت منند در میان شما ۞
guard ye My trust, and be not intent only on your own ease.	پس امانت مرا درست حفظ نمائید و براحت نفس خود تمام نپردازید ۞
p55 O SON OF PASSION!	﴾ ای فرزند هوی
Cleanse thyself from the defilement of riches and in perfect peace advance into the realm of poverty;	﴾ از آلایش غنا پاک شو و با کمال آسایش در افلاک فقر قدم
that from the well-spring of detachment thou mayest quaff the wine of immortal life	گذار تا خمر بقا از عین فنا بیاشامی ۞
p56 O MY SON!	﴾ ای پسر من ﴿
.The company of the ungodly increaseth sorrow, whilst fellowship with the righteous cleanseth the rust from off the heart.	صحبت اشرار غم بیفزاید و مصاحبت ابرار زنگ دل بزداید ۞
He that seeketh to commune with God, let him betake himself to the companionship of His loved ones;	من أراد ان یأنس مع الله فلیأنس مع احبّائه
and he that desireth to hearken unto the word of God, let him give ear to the words of His chosen ones.	و من أراد ان یسمع کلام الله فلیسمع کلمات اصفیائه ۞
p57 O SON OF DUST!	﴾ زینهار ای پسر خاک
Beware!	﴿

با اشرار الفت مگیر و مؤانست مجو که مجالست اشرار نور جان را بنار حسبان تبدیل نماید ۞

Walk not with the ungodly and seek not fellowship with him, for such companionship turneth the radiance of the heart into infernal fire

p58

O SON OF MY HANDMAID!

﴿ ای پسر کنیز من ﴾

. Wouldst thou seek the grace of the Holy Spirit, enter into fellowship with the righteous, for he hath drunk the cup of eternal life at the hands of the immortal Cup-bearer and even as the true morn doth quicken and illumine the hearts of the dead.

اگر فیض روح القدس طلبی با احرار مصاحب شو ۞ زیرا که ابرار جام باقی از کف ساقی خلد نوشیده‌اند و قلب مردگان را چون صبح صادق زنده و منیر و روشن نمایند ۞

p59

O HEEDLESS ONES!

﴿ ای غافلان

Think not the secrets of hearts are hidden, nay, know ye of a certainty that in clear characters they are engraved and are openly manifest in the holy Presence.

﴾ گمان مبرید که اسرار قلوب مستور است بلکه بیقین بدانید که بخطّ جلی مسطور گشته و در پیشگاه حضور مشهود ۞

p60

O FRIENDS!

﴿ ای دوستان

Verily I say, whatsoever ye have concealed within your hearts is to Us open and manifest as the day;

﴾ براستی میگویم که جمیع آنچه در قلوب مستور نموده‌اید نزد ما چون روز واضح و ظاهر

but that it is hidden is of Our grace and favor, and not of your deserving.

و هویداست و لکن ستر آنرا سبب جود و فضل ماست نه استحقاق شما ۞

p61

O SON OF MAN!

﴿ ای پسر انسان

﴿ شبنمی از ژرف دریای رحمت خود بر عالمیان مبذول داشتم و احدی را مقبل نیافتم ۞ زیرا که کلّ از خمر باقی لطیف توحید بماء کثیف نبید اقبال نموده‌اند و از کأس جمال باقی بجام فانی قانع شده‌اند ۞

A dewdrop out of the fathomless ocean of My mercy I have shed upon the peoples of the world, yet found none turn thereunto, inasmuch as every one hath turned away from the celestial wine of unity unto the foul dregs of impurity, and, content with mortal cup, hath put away the chalice of immortal beauty.

فبئس ما هُم به یقنعون ۞

Vile is that wherewith he is contented.

---

p62

﴿ ای پسر خاک

O SON OF DUST!

﴿ از خمر بی مثال محبوب لا یزال چشم مپوش و بخمر کدره فانیه چشم مگشا ۞

Turn not away thine eyes from the matchless wine of the immortal Beloved, and open them not to foul and mortal dregs.

از دست ساقی احدیّه کأوس باقیه برگیر تا همه هوش شوی و از سروش غیب معنوی شنوی ۞

Take from the hands of the divine Cup-bearer the chalice of immortal life, that all wisdom may be thine, and that thou mayest hearken unto the mystic voice calling from the realm of the invisible.

بگو ای پست فطرتان

Cry aloud, ye that are of low aim!

از شراب باقی قدسم چرا بآب فانی رجوع نمودید ۞

Wherefore have ye turned away from My holy and immortal wine unto evanescent water?

---

p63

﴿ بگو ای اهل ارض ﴾

O YE PEOPLES OF THE WORLD!

براستی بدانید که بلای ناگهانی شما را در پی است و عقاب عظیمی از عقب ۞

Know, verily, that an unforeseen calamity followeth you, and grievous retribution awaiteth you.

گمان مبرید که آنچه را مرتکب شدید از نظر محو شده ۞

Think not that which ye have committed hath been effaced in My sight.

قسم بجمالم که در الواح زبرجدی از قلم جلی جمیع اعمال شما ثبت گشته ۞

By My beauty! All your doings hath My pen graven with open characters upon tablets of chrysolite

p64

﴾ ای ظالمان ارض ﴿

O OPPRESSORS ON EARTH!

از ظلم دست خود را کوتاه نمائید که قسم یاد نموده‌ام از ظلم احدی نگذرم

. Withdraw your hands from tyranny, for I have pledged Myself not to forgive any man's injustice.

و این عهدی است که در لوح محفوظ محتوم داشتم و بخاتم عزّ مختوم ۞

This is My covenant which I have irrevocably decreed in the preserved tablet and sealed with My seal.

p65

﴾ ای عاصیان

O REBELLIOUS ONES!

﴾ بردباری من شما را جری نمود و صبر من شما را بغفلت آورد که در سبیلهای مهلک خطرناک بر مراکب نار نفس بی باک میرانید گویا

My forbearance hath emboldened you and My long-suffering hath made you negligent, in such wise that ye have spurred on the fiery charger of passion into perilous ways that lead unto destruction.

مرا غافل شمرده‌اید و یا بی خبر انگاشته‌اید ۞

Have ye thought Me heedless or that I was unaware?

p66

﴾ ای مهاجران

O EMIGRANTS!

﴾ لسان مخصوص ذکر منست بغیبت میالائید

The tongue I have designed for the mention of Me, defile it not with detraction.

و اگر نفس ناری غلبه نماید بذکر عیوب خود مشغول شوید نه بغیبت خلق من ۞ زیرا که هر کدام از شما بنفس خود اَبصَر و اعرفید از نفوس عباد من ۞

If the fire of self overcome you, remember your own faults and not the faults of My creatures, inasmuch as every one of you knoweth his own self better than he knoweth others.

p67

﴾ ای پسران وهم

O CHILDREN OF FANCY!

Know, verily, that while the radiant dawn breaketh above the horizon of eternal holiness, the satanic secrets and deeds done in the gloom of night shall be laid bare and manifest before the peoples of the world

﴿ بدانید چون صبح نورانی از افق قدس صمدانی بردمد البتّه اسرار و اعمال شیطانی که در لیل ظلمانی معمول شده ظاهر شود و بر عالمیان هویدا گردد ۞

---

p68

O WEED THAT SPRINGETH OUT OF DUST!

﴿ ای گیاه خاک ﴾

. Wherefore have not these soiled hands of thine touched first thine own garment, and why with thine heart defiled with desire and passion dost thou seek to commune with Me and to enter My sacred realm?

چگونه است که با دست آلوده بشکر مباشرت جامه خود ننمائی و با دل آلوده بکثافت شهوت و هوی معاشرتم را جوئی و بممالک قدسم راه خواهی ؟

Far, far are ye from that which ye desire.

هیهات هیهات عمّا أنتم تریدون ۞

---

p69

O CHILDREN OF ADAM!

﴿ ای پسران آدم

Holy words and pure and goodly deeds ascend unto the heaven of celestial glory.

﴿ کلمه طیّبه و اعمال طاهره مقدّسه بسمآء عزّ احدیّه صعود نماید ۞

Strive that your deeds may be cleansed from the dust of self and hypocrisy and find favor at the court of glory;

جهد کنید تا اعمال از غبار ریا و کدورت نفس و هوی پاک شود و بساحت عزّ قبول درآید ۞

for ere long the assayers of mankind shall, in the holy presence of the Adored One, accept naught but absolute virtue and deeds of stainless purity.

چه که عنقریب صرّافان وجود در پیشگاه حضور معبود جز تقوای خالص نپذیرند و غیر عمل پاک قبول ننمایند ۞

This is the daystar of wisdom and of divine mystery that hath shone above the horizon of the divine will.

اینست آفتاب حکمت و معانی که از افق فم مشیّت ربّانی اشراق فرمود

Blessed are they that turn thereunto.

طوبی للمقبلین ۞

---

p70

O SON OF WORLDLINESS!

﴿ ای پسر عیش

Pleasant is the realm of being, wert thou to attain thereto;

glorious is the domain of eternity, shouldst thou pass beyond the world of mortality;

sweet is the holy ecstasy if thou drinkest of the mystic chalice from the hands of the celestial Youth.

Shouldst thou attain this station, thou wouldst be freed from destruction and death, from toil and sin.

﴿ خوش ساحتی است ساحت هستی اگر اندر آئی

و نیکو بساطی است بساط باقی اگر از ملک فانی برتر خرامی

و ملیح است نشاط مستی اگر ساغر معانی از ید غلام الهی بیاشامی ۞

اگر باین مراتب فائز شوی از نیستی و فنا و محنت و خطا فارغ گردی ۞

p71

O MY FRIENDS!

Call ye to mind that covenant ye have entered into with Me upon Mount Paran, situate within the hallowed precincts of Zamán.

I have taken to witness the concourse on high and the dwellers in the city of eternity, yet now none do I find faithful unto the covenant.

Of a certainty pride and rebellion have effaced it from the hearts, in such wise that no trace thereof remaineth.

Yet knowing this, I waited and disclosed it not.

﴿ ای دوستان من ﴾

یاد آورید آن عهدی را که در جبل فاران که در بقعه مبارکه زمان واقع شده با من نموده‌اید

و ملأ اعلی و اصحاب مدین بقا را بر آن عهد گواه گرفتم و حال احدیرا بر آن عهد قائم نمی بینم

البتّه غرور و نافرمانی آن را از قلوب محو نموده بقسمیکه اثری از آن باقی نمانده

و من دانسته صبر نمودم و اظهار نداشتم ۞

p72

O MY SERVANT!

Thou art even as a finely tempered sword concealed in the darkness of its sheath and its value hidden from the artificer’s knowledge.

﴿ ای بنده من ﴾

مثل تو مثل سیف پر جوهری است که در غلاف تیره پنهان باشد و باین سبب قدر آن بر جوهریان مستور ماند ۞

پس از غلاف نفس و هوی بیرون آی تا جوهر تو بر عالمیان هویدا و روشن آید ۞

Wherefore come forth from the sheath of self and desire that thy worth may be made resplendent and manifest unto all the world.

---

p73

﴿ ای دوست من ﴾

O MY FRIEND!

تو شمس سمآء قدس منی خود را بکسوف دنیا میالای ۞

Thou art the daystar of the heavens of My holiness, let not the defilement of the world eclipse thy splendor.

حجاب غفلت را خرق کن تا بی پرده و حجاب از خلف سحاب بدر آئی و جمیع موجودات را بخلعت هستی بیارائی ۞

Rend asunder the veil of heedlessness, that from behind the clouds thou mayest emerge resplendent and array all things with the apparel of life.

---

p74

﴿ ای ابنآء غرور

O CHILDREN OF VAINGLORY!

﴾ بسلطنت فانیه ایّامی از جبروت باقی من گذشته و خود را باسباب زرد و سرخ می آرائید و بدین سبب افتخار مینمائید ۞

For a fleeting sovereignty ye have abandoned My imperishable dominion, and have adorned yourselves with the gay livery of the world and made of it your boast.

قسم بجمالم

By My beauty!

که جمیع را در خیمه یکرنگ تراب درآورم و همه این رنگهای مختلفه را از میان بردارم مگر کسانیکه برنگ من درآیند و آن تقدیس از همهء رنگها است ۞

All will I gather beneath the one-colored covering of the dust and efface all these diverse colors save them that choose My own, and that is purging from every color.

---

p75

﴿ ای ابنآء غفلت

O CHILDREN OF NEGLIGENCE!

﴾ بپادشاهی فانی دل مبندید و مسرور مشوید ۞

Set not your affections on mortal sovereignty and rejoice not therein.

مثل شما مثل طیر غافلی است که بر شاخه باغی در کمال اطمینان بسراید

Ye are even as the unwary bird that with full confidence warbleth upon the bough;

till of a sudden the fowler Death throws it upon the dust, and the melody, the form and the color are gone, leaving not a trace.

و بغتةً صیّاد اجل او را بخاک اندازد دیگر از نغمه و هیکل و رنگ او اثری باقی نماند ۞

Wherefore take heed, O bondslaves of desire!

پس پند گیرید ای بندگان هوی ۞

p76

O SON OF MY HANDMAID!

﴿ ای فرزند کنیز من ﴾

Guidance hath ever been given by words, and now it is given by deeds.

لا زال هدایت باقوال بوده و این زمان بافعال گشته ۞

Every one must show forth deeds that are pure and holy, for words are the property of all alike, whereas such deeds as these belong only to Our loved ones.

یعنی باید جمیع افعال قدسی از هیکل انسانی ظاهر شود چه که در اقوال کلّ شریکند و لکن افعال پاک و مقدّس مخصوص دوستان ماست ۞

Strive then with heart and soul to distinguish yourselves by your deeds.

پس بجان سعی نمائید تا بافعال از جمیع ناس ممتاز شوید ۞

In this wise We counsel you in this holy and resplendent tablet.

کذلک نصحناکم فی لوح قدس منیر ۞

p77

O SON OF JUSTICE!

﴿ ای پسر انصاف

In the night-season the beauty of the immortal Being hath repaired from the emerald height of fidelity unto the Sadratu'l-Muntahá, and wept with such a weeping that the concourse on high and the dwellers of the realms above wailed at His lamenting.

﴿ در لیل جمال هیکل بقا از عقبه زمرّدی وفا بسدره منتهی رجوع نمود و گریست گریستنی که جمیع ملأ عالین و کروبین از ناله او گریستند ۞

Whereupon there was asked, Why the wailing and weeping?

و بعد از سبب نوحه و ندبه استفسار شد

He made reply: As bidden I waited expectant upon the hill of faithfulness, yet inhaled not from them that dwell on earth the fragrance of fidelity.

مذکور داشت که حسب الأمر در عقبه وفا منتظر ماندم و رائحه وفا از اهل ارض نیافتم

Then summoned to return I beheld, and lo!

و بعد آهنگ رجوع نمودم ملحوظ افتاد

که حمامات قدسی چند در دست کلاب ارض مبتلی شده‌اند ۞	certain doves of holiness were sore tried within the claws of the dogs of earth.
در این وقت حوریّه الهی از قصر روحانی بی ستر و حجاب دوید و سؤال از اسامی ایشان نمود و جمیع مذکور شد الّا اسمی از اسمآء ۞	Thereupon the Maid of heaven hastened forth unveiled and resplendent from Her mystic mansion, and asked of their names, and all were told but one.
و چون اصرار رفت حرف اوّل اسم از لسان جاری شد اهل غرفات از مکامن عزّ خود بیرون دویدند	And when urged, the first letter thereof was uttered, whereupon the dwellers of the celestial chambers rushed forth out of their habitation of glory.
و چون بحرف دوم رسید جمیع بر تراب ریختند ۞	And whilst the second letter was pronounced they fell down, one and all, upon the dust.
در آن وقت ندا از مکمن قرب رسید زیاده بر این جایز نه ۞	At that moment a voice was heard from the inmost shrine: “Thus far and no farther.
إنّا کنّا شهدآء علی ما فعلوا و حینئذٍ کانوا یفعلون ۞	Verily We bear witness to that which they have done and now are doing.
p78 ﴿ ای فرزند کنیز من ﴾	O SON OF MY HANDMAID!
از لسان رحمن سلسبیل معانی بنوش و از مشرق بیان سبحان اشراق انوار شمس تبیان من غیر ستر و کتمان مشاهده نما ۞	Quaff from the tongue of the merciful the stream of divine mystery, and behold from the dayspring of divine utterance the unveiled splendor of the daystar of wisdom.
تخمهای حکمت لدنّیم را در ارض طاهر قلب بیفشان و بآب یقین آبش ده تا سنبلات علم و حکمت من سر سبز از بلده طیّبه انبات نماید ۞	Sow the seeds of My divine wisdom in the pure soil of the heart, and water them with the waters of certitude, that the hyacinths of knowledge and wisdom may spring up fresh and green from the holy city of the heart.
p79 ﴿ ای پسر هوی ﴾	O SON OF DESIRE!
تا کی در هوای نفسانی طیران نمائی ؟	How long wilt thou soar in the realms of desire?

پر عنایت فرمودم تا در هوای قدس معانی پرواز کنی نه در فضای وهم شیطانی ۞	Wings have I bestowed upon thee, that thou mayest fly to the realms of mystic holiness and not the regions of satanic fancy.
شانه مرحمت فرمودم تا گیسوی مشکینم شانه نمائی نه گلویم بخراشی ۞	The comb, too, have I given thee that thou mayest dress My raven locks, and not lacerate My throat.

p80

﴿ ای بندگان من ﴾	O MY SERVANTS!
شما اشجار رضوان منید	Ye are the trees of My garden;
باید باثمار بدیعه منیعه ظاهر شوید تا خود و دیگران از شما منتفع شوند ۞	ye must give forth goodly and wondrous fruits, that ye yourselves and others may profit therefrom.
لذا بر کلّ لازم که بصنایع و اکتساب مشغول گردند ۞ اینست اسباب غنا یا اولی الألباب	Thus it is incumbent on every one to engage in crafts and professions, for therein lies the secret of wealth, O men of understanding!
و انّ الأمور معلّقة باسبابها و فضل اللّٰه یغنیکم بها ۞	For results depend upon means, and the grace of God shall be all-sufficient unto you.
و اشجار بی ثمار لایق نار بوده و خواهد بود ۞	Trees that yield no fruit have been and will ever be for the fire.

p81

﴿ ای بنده من ﴾	O MY SERVANT!
پست‌ترین ناس نفوسی هستند که بی ثمر در ارض ظاهرند	The basest of men are they that yield no fruit on earth.
و فی الحقیقه از اموات محسوبند بلکه اموات از آن نفوس معطّله مهمله ارجح عند اللّٰه مذکور ۞	Such men are verily counted as among the dead, nay better are the dead in the sight of God than those idle and worthless souls.

p82

﴿ ای بنده من ﴾	O MY SERVANT!

بهترین ناس آنانند که باقتراف تحصیل کنند و صرف خود و ذوی القربی نمایند حبّاً للّٰه ربّ العالمین ۞	The best of men are they that earn a livelihood by their calling and spend upon themselves and upon their kindred for the love of God, the Lord of all worlds.
عروس معانی بدیعه که ورای پرده‌های بیان مستور و پنهان بود بعنایت الهی و الطاف ربّانی چون شعاع منیر جمال دوست ظاهر و هویدا شد ۞	The mystic and wondrous Bride, hidden ere this beneath the veiling of utterance, hath now, by the grace of God and His divine favor, been made manifest even as the resplendent light shed by the beauty of the Beloved.
شهادت میدهم ای دوستان	I bear witness, O friends!
که نعمت تمام و حجّت کامل و برهان ظاهر و دلیل ثابت آمد دیگر	that the favor is complete, the argument fulfilled, the proof manifest and the evidence established.
تا همّت شما از مراتب انقطاع چه ظاهر نماید ۞	Let it now be seen what your endeavors in the path of detachment will reveal.
کذلک تمّت النّعمة علیکم و علی من فی السّموات و الأرضین	In this wise hath the divine favor been fully vouchsafed unto you and unto them that are in heaven and on earth.
و الحمد للّٰه ربّ العالمین ۞	All praise to God, the Lord of all Worlds.

Explore Online

This side-by-side document was generated by CTAI — the Committee Translation AI. Each paragraph features the original text alongside Shoghi Effendi's translation.

Concordance · Word Alignment · Root Analysis · Cross-References

ctai.info/models/the-hidden-words

